

மதுரவிளாசம்

மேருபுத்திரி

உ
சிவமயம்

மேன்மைகொள் சைவநீதி
விளங்குக உலகெலாம்

மதுர விலாசம்

ஆசிரியர்
மேருபுத்திரி

“ஆலவாய்ச் சோமசுந்தரப் பெருமானுக்கு அரகரா”

“அங்கயற்கண்ணியம்மைக்கு அரகரா”

“ஆலவாய் ஆச்சிரமத்திற்கு அரகரா”

நூல் விளக்கம்

- ◇ நூலின் பெயர் : மதுர விலாசம்
- ◇ ஆசிரியர் : மேருபுத்திரி
- ◇ பொருள் : சைவ பக்தி இலக்கியம்
- ◇ முதற்பதிப்பு : 2017
- ◇ அச்சு : 12 புள்ளி
- ◇ அளவு : 1/8 டெம்மி
- ◇ பக்கம் : 96
- ◇ Publisher & Copyright : **Dr Mayuranathan,**
41 Macleod Road,
London N21 1SW, UK.
E-mail : mayura_nathan@hotmail.com

அச்சிட்போர்:

சபாநாயகம் பிரிண்டர்ஸ்

● 176, கீழ வீதி, சிதம்பரம் - 608 001. ☎: 04144 - 223020, 223040

● 39, மில்லர்ஸ் ரோடு, கீழ்ப்பாக்கம், சென்னை - 600 010.

☎: 044 - 26401531, 42769087

● 3,4,5, காமராஜ் நகர், புத்தகரம், கொளத்தூர், சென்னை - 600 099.

☎: 044 - 65656587, 7373333068

E-mail : sabanayagamprinters@gmail.com

சிவம்

தெளிவுகூட்டுஞ் சைவசமயம் எங்குஞ் சூழ்க
தெளிவுகாட்டுஞ் சைவசித்தாந்தம் எங்குஞ் சூழ்க
தெளிவுதேட்டுஞ் சைவநாமஞ் சைவநீறு எங்குஞ் சூழ்க
தெளிவுஊட்டச் சைவஇலங்கையில் என்றுஞ் சூழ்க சூழ்கவே.

சிவம்

சிவம்

அகத்தியர் வாழ்ந்த வடஇலங்கைக்
காணரதீபத்திலமர்ந்த கோவளத்துறையைச்
சிவப்பெருந்துறையாக்கிய
ஆலவாய்க் குருமணி சுவாமி முருகேசப் பெருமானின்
திருவருளால் திருவருட்பணிப்பின் பேரில்
எழுதப்பெற்ற பாடல்கள் அவர்திருவடி
மலர்களுக்கே சமர்ப்பணம்.

மேருபுத்திரி

சிவம்

மேருபுத்திரி

சிவபூமியாம் இலங்கை

முன்னுரை

சிவம்

மேன்மைகொள் சைவநீதியை முழங்குவன சிவாகமங்களாகும். சைவசமய நூல்களாக வேதங்களும் ஆகமங்களும் விளங்குவன. எனினும் உயிர்கள் முத்தியடையும் நெறியை முழங்குவன சிவாகமங்களே. கைலாசபதி திருப்பெருந்துறையில் ஞானகுருவாகி வந்து மணிவாசகப் பெருமானுக்குச் சிவாகமங்களை உபதேசித்தருளியமை யாவருமறிந்ததே. மணிவாசகப் பெருந்தகையார் அந்த உபதேசத்தையுள்ளெடுத்துத் திருவாசக மழையாகப் பொழிந்தருளினார். ஞான திருவாசகம் பெண்களும் முத்திபெறுந்தகைமையைக் கூறும் திவ்விய ஞானநூலாம்.

திருவெம்பாவை, திருவம்மாணை, திருப்பொற்கண்ணம், திருச்சாழல், திருத்தெள்ளேணம், திருப்பூவல்லி, திருப்பொன்னூசல், திருவன்னைப்பத்து என்னும் பதிகங்கள் பெண்களை முன்னிலைப்படுத்திப் பாடப்பட்டவையாம். பெண்ணுயிர்களும் முத்திபெறும் உரிமையைச் சுட்டிக் காட்டித் தனது ஞானவாசகத்திற் பேசியுள்ளமை தெளிவாம். திருவண்ணாமலையில் தான் கண்ட தபோதனிகளைப் பொருளாக வைத்து திருவெம்பாவைப் பதிகம் பாடிய ருளியமை நோக்கற்பாலதாம்.

இதுகாறும் ஆண்டியார்கள் தோன்றி ஆண்டியார்களை அறைகூவியழைத்துச் சிவநெறிக்கு வரும்படி வழிகாட்டினர். மணிவாசகப்பெருமானின் திருவாசகப் பெருமை, அதனுள்ளும்

பெண்ணுயிர்களும் முத்திபெறுந் தகுதியுடைமை என்னு மிரண்டு நோக்கங்கள் தில்லைநடராஜப் பெருமானால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டமை இறைவன் தன் கைப்பட எழுதிய சங்கதியே உலகிற்குணர்த்துவதாம். எனவே, பெண் களும் முத்திநிலை கூடலாம் என்பதுமீங்குறுதியாம். இறைவன் முன்பு, ஆணுயிர் பெண்ணுயிர் எனும் பேத மில்லை; ஈங்குயிர் பசுவெனப்படும். ஆண்பெண் பேதம் கன்மபேதத் தோற்றமாம். உயிர்கட்கு முத்தி பெறும் உரிமை இறைவனால் வழங்கப்பட்ட வெகுமதி. உலகியற் பொருட் களில் வைக்கும் அன்பை இறைவன் திருவடியில் வைத்து விட்டால், பேரின்பமன்றோ. ஈங்கு யான் பெற்ற பேரின்பம் எந்தப் பெண்ணாலும் பெறமுடியும்.

சைவசித்தாந்த சிவஞானியாம் மணிவாசகரைப் போன்று ஆலவாய்க் குருமணி சுவாமி முருகேசப் பெருமானும் சைவசித்தாந்த ஞானியாம். எவ்வுயிரும் ஈடேறவேண்டும் என்னும் இரங்குகருணைகொண்டவர்கள் சிவஞானிகள். அருட்சத்திரூபமாம் ஞானாசிரியரதும், மீனாட்சியம்பாளினதுங் கட்டளைப்படி வழிநடத்தல்படி எழுதப்பட்ட நூல்கள் பெரும்பாலும் பெண்ணடியார்களை முன்வைத்துப் பாடப் பட்டதாம். சைவசித்தாந்த ஞானியாம் மணிவாசகர் தனது திருவாசக நூலில் சைவசித்தாந்த உண்மைகளையே வெளிப்படுத்திப் பாடியுள்ளமை போலவே, சைவ சித்தாந்த வுண்மைகளைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு எழுந்தவையே இந்நூல்களாம். இறைவன் அடியெடுத்துத் தந்ததும் கந்த புராணத்தில் “உமைதவம்” எனுந் தலைப்பையேயாகும். எனவேதான் புராணங்களிலிருந்து பெண்கள் வழிப்பட்டுய்ந்த முறைமை இப்பிரபந்தங்களிற் பேசப்பட்டதாம். கோயிற் புராணம், கந்தபுராணம், திருவாசகம், தேவாரத் திருமுறைகள், திருவிளையாடற் புராணங்களிலுள்ள சங்கதிகள் இப்பிரபந்தங் களின் தோற்றமாய் அமைந்ததாம்.

சிவபெருமானால் சிருட்டிக்கப்பட்ட இவ்வுலகில் சிவபெருமானால் சிருட்டிக்கப்பட்டு வாழ்கின்றவுயிர்கள் சிவபெருமானால் சிருட்டிக்கப்பட்ட சைவசமயத்தின் மேன்மையை, உயிர்கட்கு முத்திநெறி காட்டும் உண்மையைத் தெளிந்து திருவருள் கூடும், கூட்டும் வழிவந்துய்யும் பொருட்டும் எழுதப்பட்டதாம். முன்பு பலகோடி சன்மங்களி லியற்றிய தவப்பயனால் பெற்ற சிவானந்தவமுதை, ஏனைய பெண்களுடன் பகிர்ந்துண்ணும் விதமாகவும் பாடப்பட்டதாம்.

மேன்மைகொள் சைவநீதி உலகெலாம் விளங்க இந்நூல்களை வெளியிடுவதற்கு முன்னின்றுதவிய திரு து. சிறீதரன், திரு பொ. மயூரநாதன், திரு ச. யோகநாதன் ஆகியோர்க்கும்; நூல்களைப் படித்து பிழை திருத்தம் செய்தும் வாழ்த்துரையும் தந்துதவிய முனைவர் இரா. பாலகிருஷ்ணன், அணிந்துரை எழுதியுதவிய முனைவர் T.N. ராமச்சந்திரன் அவர்கட்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்நூல்களை அச்சிற்பதித்து தைப்பூசத்திருநாளில் தில்லை நடராஜரின் திருவடியிற் சமர்ப்பிக்க உதவிய சபாநாயகம் பிரிண்டர்ஸ் உரிமையாளர், உதவியாளர்கட்கும்; தாய்நாட்டில் எனக்குறு துணையாக, உதவியாக இருந்த உறவினர்கட்கும் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

சிவம்

மேருபுத்திரி

Sekizaar Adi-p-Podi

Dr. T.N. RAMACHANDRAN

5D, Selvam Nagar

Thanjavur, Tamilnadu

அணிந்துரை

இலண்டன் அன்பர் சிவபூர் யோகநாதன் அவர்கள் மேருபுத்திரி அவர்களின் நூல்களை நான் பார்வையிட்டு ஓர் அணிந்துரை வழங்கவேண்டும் என்று பணித்தார்.

மேருபுத்திரி ஒரு புனிதவதியாகக் காட்சி அளிக்கின்றார். அவரது நூல்கள் அனைவரின் பயிலுதலுக்கும், போற்றுதலுக்கும் உரியது. திருமுறைகளிலும், மெய்கண்ட சாத்திரங்களிலும் அவருக்கு அமைந்திருக்கும் தோய்வும், ஆர்வமும் வெள்ளிடைமலை. அகண்ட பாரதத்தின் மரபு, பண்பு ஆகியவற்றை இறையருளால் காக்க விழைவோர் வரிசையில் அவர் முன்னிடம் பெற்றுள்ளார்.

காலம் பொன்னானது. அதை விரயம் செய்தல் பாவம். நாலடியாரில் ஒரு பாடல் :

வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும் அஃது உணரார்
வைகலும் வைகலை வைகும் என்று இன்பு உறுவர்
வைகலும் வைகல் தம்வாழ்நாள்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்து உணராதார்.

வாழ்க்கையை எண்ணியறிதல் வேண்டும். பதுமனார் கூறு வதாவது : “எண்ணி அறிதலாவது, பிறந்தது முதலாகப் பத்து வயது இளமையும், இருபது வயதில் வளர்ச்சியும், முப்பது வயதில் ஒளியும், நாற்பது வயதில் மேதைமையும், ஐம்பது வயதில் பலமும், அறுபது வயதில் தாதுவும், எழுபது வயதில் கண்ணும், எண்பது வயதில் செவியும், தொண்ணூற்றில் மனமும், நூற்றில் பிராணமுமாக அடைவே ஒழுகக் குறைந்தும், பஃபத்திலே இக் குறைவு தோன்றி வருகின்றமையை யுணராதார் என்றவாறு.”

மின்னி நிலையில் மன்னுயிர் வாழ்க்கை. ஆகவே, பயனில் சொல்லுதலும், பல சொல்லக் காமுறுதலும் தவறாகும். ஆகவே காலத்தின் மதிப்பை உணர்ந்து செயல்படவேண்டும். அப்பர் அடிகள் இன்னம்பர் தேவாரம் சாற்றுவதாவது :

“தொழுதுதாமலர் தூவித் துதித்து நின்று
அழுது காழுற்று அரற்றுகின் றாரையும்
பொழுது போக்கிப் புறக்கணிப் பாரையும்
எழுதுங் கீழ்க்கணக்கு இன்னம்பர் ஈசனே”

நம் திரிகரண அசைவு ஒவ்வொன்றையும் ஈசனார் பின்னக் கணக்கோடு பதிவு செய்திடுவார். தமிழின் பின்ன எண்ணங்கள் யாவை என்கூட யாரும் அறியவில்லை. அவையிற்றின் மகத்துவத்தை ஆரம்பக் கல்வி மாணவர் அறிந்திருத்தல் வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தால், ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் தாம் வரைந்த, பாலபாடம் - நான்காம் புத்தகத்தின் பின் இணைப்பில் தந்துள்ளார். அதிலிருந்து சிலவற்றைக் கீழே தருகின்றேன்.

$$\text{கீழ்வீசம்} = \frac{1}{5,002} ; \text{கீழ் ஒருமா} = \frac{1}{6,400} ;$$

$$\text{கீழ்முக்காணி} = \frac{1}{25,600} ; \text{கீழ்அரைக்காணி} = \frac{1}{51,200} ;$$

$$\text{கீழ்முந்திரி} = \frac{1}{1,02,400} ; \text{இம்மி} = \frac{1}{10,75,200} ;$$

$$\text{அதிசாரம்} = \frac{1}{18,38,400} .$$

இம்மி என்பது இன்றும் வழக்கில் உள்ளது. பொருள் அறியாமலேயே இது பயன்படுத்தப் படுகின்றது.

மேருபுத்திரியாரின் நூல்களில் ‘தில்லைச் சிதம்பர விலாசம்’ என்ற நூல் இடம் பெற்றுள்ளது. இதில் ‘பொன்னார் மேனியனே’ என்று தொடங்கும் பாடல் நம்பிஆரூரரின் பாடலையும், ‘அரிது அரிது’ என்று தொடங்கும் பாடல் ஔவையாரின் பாடலையும், ‘தானே வந்து’ என்று தொடங்கும் பாடல் திருவாசகத்தையும், ஏனைய பாடல்கள் போற்றத்தக்க ஞானநெறியினையும் நினைவூட்டி, நம்மை சிலிர்த்த வைக்கின்றன.

அம்மையாரின் “கோயில் ஒருபா ஒருபஃதும் பதிகங்களும்” சிவானந்தம் பயிற்றுகின்றது. சிவ நடனக் காட்சியை நம் கண்முன் காட்டுகிறது.

மேன்மைகொள் சைவநீதி உலகெலாம் ஒளிர பாடுபடுபவர் நம் அம்மையார். எழுத்து வளம் கைவரப் பெற்ற அவர் எளிமையின் எல்லையில் பிரதிஷ்டை பெற்றுள்ளார். 'ஏழையேன் ஏதுஞ் செய வல்லனோ' என்று இந்நூலில் பதிவு செய்திருக்கும் அவர், "எல்லாம் நின் செயலே" என்றும் கூறியுள்ளார். இடம்பம் என்பது அவரிடம் உள்ளவும் இல்லை.

தில்லை என்பது, "நல் உயிர் எல்லாம் நல்அருள் பெற்றிட' நாட்டிய அருள் தலம் என்று அறிவிக்கின்றார். தூய உள்ளமே திருத்தில்லை. இத்தலம் என்பது சிவசக்தியின் பீடம். பாலுண் குழவி பசங்குடர் பொறாது என்று நோயுண் மருந்தை தாய் உண்டாங்கு என்றபடி, சிவானந்தத்தை உயிர்கள் தாங்கும் பொருட்டு மட்டுப்படுத்தி நடராஜனின் பக்கலில் இருந்து அருள்பாலிக்கும் சிவகாமியின் பேரருள் இங்கு இயங்குகின்றது. சிவன் அருளால் தான் சிவனை வணங்க ஒல்லும். சிவகாமியே இதற்குச் சாட்சி. 'சிவலோகம் காட்டும் சிற்றம்பலமே' நாம் பெற்றுள்ள பெரும் பேறு.

'காரை தீபம் தந்த ஞானதீபம்' என்ற நூல் அம்மையார் அருளிய நூல்களில் அமைந்துள்ளது. யாழ்தீவகத்தின் மேற்குக் கரையோரத்தில் வீற்றிருந்து சிவபூமியாம் பரத கண்டமொடு இலங்கையைத் தனது ஞானவொளியினால் காத்தருளிய ஞான தீபத்தின் ஞானப்பிரகாசத்தை பேசுகின்ற நூல். ஞானதீபத்தின் பெருமையை அம்மையார் உரைநடையில் கீர்த்தித்திருக்கிறார். இவ்வற்புத நூலைப் படித்தால் பரவஸம் விளையும்.

'சோமசுந்தர ஆலாசியம்' அம்மையாரின் நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ள ஒரு திப்பிய நூல்,

'குழையார் காதினர் கொன்றைத் தாரினர்
பிழையா சாமமே பாடி யாடுவார்
அழையாது நுழைந்து அகமே தங்கினார்
உழைக் கையினார் உரமிது'

பதிவாகி உள்ளது இந்நூலில். இதை ஏற்றுவோம்; போற்றுவோம்.

'வியன் தில்லைச் சிதம்பரம்' என்ற திப்பிய கிரந்தம் நூல்களை அலங்கரிக்கும் ஒரு பெரிய, அரிய நூல். இது துகளறு

போதமாய்த் துலங்குகின்றது. இவ்வொரு நூல் 15 பனுவல்களின் தொகுப்பு. குறள் வடிவிலும், வெண்பா வடிவிலும், சிந்து வடிவிலும், விருத்தப்பா வடிவிலும் பல பாக்கள் உள. இத்தொகுப்பில் இறைவனை தரிசிக்கலாம். வேதாந்த, சித்தாந்த சாரமாய் இத்தொகுப்பு அமைந்துள்ளது.

அம்மையாரின் நூலுள் ஒன்றான 'மதுர விலாசம்' அதிமதுரமாய் உள்ளது. 'அங்கயற்கண்ணி பிள்ளைத் தமிழ்', 'திரு ஆலவாய் சொக்கலிங்க மாலை', 'கண் பாருமையா' என்ற மூன்று நூல்கள் இத்தொகுப்பில் ஒளிர்கின்றன. இவற்றை ஒதுவார் வியந்து அலறுவர்; நயந்து உருகுவர்.

'ஆலவாய்க் கண்ணி' அம்மையாரின் நூல்களுள் ஒர் அற்புதப் பனுவல். பவன் பிரமசாரி; பால்மொழி கன்னிகை. இப்பால்மொழிக் கன்னியின் சிவத்தேன் அருளை அமுத மொழியில் வடித்துத் தந்திருக்கும் இந்நூலின் பெருமையை ஆயிர நா கொண்ட சேட விசேடனும் இதன் பெருமையை எடுத்துரைக்க முடியாது. தாயுமானவரின், அம்மையப்பரின் அருட்பிரசாதமே இந்நூல். ஓத ஓத உள்ஒளி பெருக்கும் இந்நூல் ஒப்பற்ற உமையின் அருள் போற்றி நிற்பது.

அம்மையாரின் நூல்களில் இடம்வகிக்கும் 'திருஆலவாயிரட்டை மணிமாலையும் பதிகங்களும்' உயிரைச் சிலிர்த்த வைக்கும் அருட்பதிகம். இதை ஒதுவார் சிவப்பித்து கொள்வர்; மகோன்மத்த நிலை உறுவர்.

அம்மையார் சொல்லுராய்ந்து எழுந்த தீயின் சுடர் எழ்க் கனிந்த நாவுடையார், மண் மாசு அகன்ற வான்படு சொற்கள் கொண்டு சிவாந்தரங்கமான பனுவல்கள் வரைபவர். வேத ஆகம இதிகாச புராண சாத்திர தோத்திரச் சாரமாக அருளி யிருக்கும் கீர்த்தியைப் போற்ற நான் ஆர்? இவருக்கு இணையான அனுபுதிமான் இவ்வுலகில் இல்லை. இது உண்மை; வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை.

ஓம் தத் சத்.

சைவ ஊழியன்

சேஷியர் அருப்பையர் த. ப. சிவாட்சந்திரன்.

முனைவர் இரா. பாலகிருஷ்ணன்

ஓய்வுபெற்ற மொழியியல் பேராசிரியர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்

வாழ்த்துரை

இவ்வையகத்தார் வாழ்வாங்கு வாழ மனித சமூகங்கள் வெவ்வேறு இறை நம்பிக்கைகளைக் கடைப்பிடித்து வருகின்றன. வாழ்க்கை நெறிமுறைகள் இறைநம்பிக்கைக்கு ஏற்ப வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. அதனடிப்படையில்தான் வெவ்வேறு இனக்குழுக்களாக வாழ்ந்து வந்தவர்கள், பல ஆயிரம் மொழிச் சமூகங்களாகப் பிரிந்தபின்னரும் இறைநம்பிக்கை என்னும் பொதுப்பண்பின் கீழ்பலவிதமான மதக் கோட்பாடுகளைத் தோற்றுவித்தனர். இவற்றுள் மறுசீராக்கம் பெற்றவை சில, மறைந்து போனவை பல. இவ்வாறு பரிணாம வளர்நிலையடைந்து காணப்படுபவை இந்து, புத்தம், கிறித்தவம், இஸ்லாம் என்பன என்று கொள்ளலாம். இம் மதக்கோட்பாடுகளில் இந்து மதமே காலத்தால் முந்தையது. இதன் ஆணிவேர் இந்தியாவில் தோன்றியுள்ளது என உறுதிப்படுத்தலாம். ஏனெனில், இந்து மதம் மட்டுமே இயற்கை நிகழ்வுகளாகிய தோன்றுதல், தோன்றியவை காக்கப்பட்டு வளர்தல், வளர்ந்தவை அழிதல் என்னும் மூன்று நிகழ்வுகளின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மனிதகுலத் தோற்றத்தின் மூலகாரணிலிங்கம்; மனித உருவாக்கத்தின் காவலறையே தாய்மையெனுங்கருவறை; கருவறையிலிருந்து வெளிவந்த மனிதன் அழிவது, அவன் எதிர்கொள்ளும் இன்னல்களாலும் அவன் பெறும் இன்பநிலைகளாலும் என்னும் உண்மையை உணர்ந்ததன் அடிப்படையில் தோன்றியதே இந்துமதம் அல்லது சைவமதம் அல்லது சைவ சித்தாந்தம். மற்ற மதங்களாகிய புத்தம், கிறித்தவம், இஸ்லாம் என்பன மனிதன் தோன்றியபின் அவன் எதிர்கொள்ளும் இன்னல்கள் களையப்பட்டு, இன்பநிலை அடைய வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தின் அடிப்படையில் தோன்றியவை.

இவ்வாறு, உலகில் முதன்முதலில் தோன்றிய இந்து மதம் காலப்போக்கில் சிவலிங்கச் சித்தாந்தமாகவும் சிவசக்தி வழி

பாடாகவும் மாற்றமடைந்துள்ளது. இப்படிப்பட்ட இந்து மதத்தின் உயரிய சைவ நெறிகளை முற்றுமுணர்ந்த மகான்கள் நூற்றாண்டுகள்தோறும் தோன்றி, உலகோர் உய்யும் வழியைக் காட்டி வந்துள்ளனர். இவர்களுள் யாழ்பாணத் தீபகற்பத்தரு கிலுள்ள காரைத்தீபத்தில் வாழ்ந்து, சமாதியடைந்த சுவாமி முருகேசப்பெருமாள் அவர்கள் வணக்கத்திற்குரியவராக உள்ளார். சைவமத இறையருளால் அதிசயிக்கத்தகுந்த அற்புதங்கள் பலவற்றைச் செய்து காட்டித் தன்னை அண்டிவந்தோர்க்கு உய்யும் வழிகாட்டியாக வாழ்ந்தவர் இன்று அனைவரும் போற்றி வணங்கும் தெய்வமாகத் திகழ்கிறார். இவரது ஆசிரமத்தில் வாழும் பெண்ணடியார்களுள் தலைசிறந்த தவச்செல்வி **மேருபுத்திரி** ஆவார். சைவ சித்தாந்தத்தில் இவருக்கு இருக்கின்ற ஆழமான ஞானம் என் போன்றோரை வியப்பில் ஆழ்த்துகிறது. அதன் விளைவாகவே இவரது நூல்களுள் பல சைவசித்தாந்தத்தை அலசி ஆராய்ந்து விளக்குமுகமாக அமைந்துள்ளன. இவரது ஆழ்மன வுணர்வு சைவ நீதியை உலகெங்கிலும் பரப்புவதாக அமைந்துள்ளது. அதன் வெளிப்பாடே பக்திப் பரவசங் கமழும், தங்கள் கைகளில் தவமும் இந்தத் துதிப்பாடல்கள் மற்றும் சைவசித்தாந்த விளக்கங்கள் அனைவராலும் பாராட்டத் தகுந்தவைகளாக உள்ளன. எனது வாழ்த்துக்கள்.

தவமங்கை மேருத்திரி அவர்களது படைப்புக்களைப் படிக்கின்ற வாய்ப்பு பெற்றதைப் பெரும் பேறாக் கருதிச் சைவநீதி உலகெங்கும் பரவிடவேண்டுமென, இவர் எடுக்கும் முயற்சி வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறேன்.

தவச்செல்வி மேருபுத்திரி அம்மையரது நூற்களை இந்த அழகியவடிவில் வடிவமைத்துத்தந்துள்ள சிதம்பரம் சபாநாயகம் அச்சக உரிமையாளர் தம்பி திரு. கௌதம சங்கர், தங்கச்சி திருமதி ஜெயநந்தினி தம்பதியருக்கும், அச்சக ஊழியர்களுக்கும் எனது வாழ்த்துக்களும் பாராட்டும் பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன்.

அன்புடன்

இரா. பாலகிருஷ்ணன்

தூத்துக்குடி
10-01-2017

கணபதி வணக்கம்

அங்கயற்கண்ணிபாலா ஆனைமுகநாதா
சங்கக்குழையார்தம் சித்திரப்பிரணவமே
அங்கயற்கண்ணி பிள்ளைத்தமிழ்செய
பங்கமில்லாவருள் பரிந்தளிப்பாயே.

குரு வணக்கம்

சிவம்

தற்போதங்கெட்டுச் சிவபோதமடைந்துய்யத்தவ
ஞானகுருவெனுந் தத்துவமாய்த் தரணியில்
முற்போதமாய் நின்ற முக்கண்ணப்பனே
திருஆலாவாயமர்ந்த மகுட சுந்தரரே
சொற்போதஞ் செய்தாய் குருவே சிவனென்று
சிவமே குருவென்றுணர்த்தினாய் நாயேன்
கற்போதம்நின் கழலிணையென்று நிற்கத் திருவடி
ஞானந்தந்தாண்ட கற்பூரசுந்தரமே
கடையேனுன்னடைக்கலமே

சிவம்

அங்கயற்கண்ணி வணக்கம்

சிவம்

பத்தியாய் நித்தியம் வித்தியாவதி போற்றி விரும்பி
மூன்றுவயதுப்பாலகியாய் முன்னின்ற அம்மையே
புத்தியாய்ப் புத்திரகாமேட்டி யாகஞ்செய்த் தோன்றி மலயத்துவசன்
மனைவி மடியிலமர்ந்த மூன்று வயதம்மையே
நித்தியமாய் கனவகத்தில் வந்தெனக்கருளிட மூன்றுவயதுப்
பாலகியான அங்கயற்கண்ணம்மையே
நித்திலத்தமிழ் தெரிந்து பிள்ளைத்தமிழ் தந்திட்டேன்
மதுரரம்பிகையே திருச்செவிமடுத் தருள்வாயே.

சிவம்

பொருளடக்கம்

அங்கய்கண்ணி பிள்ளைத்தமிழ்	15
திருஆலவாய் சொக்கலிங்கமாலை	45
காண்பாருமையா மாலை	71

மூன்று வயதும் பாலகியாய் அங்கயற்கண்ணி வந்த காட்சி

அங்கயற்கண்ணி பிள்ளைத்தமிழ்

கணபதி வணக்கம்

சிவம்

அம்பிகை பாலனே தும்பிமுகப் பாலனே
அம்பிக்காய் ஆரணங்கு முன்சென்ற
தும்பியே தாளமலர் போற்றினேன்
நம்பியே நல்ஞான மீவாயே.

1. அல்லிக்கமலத்தயனும் அவன் அன்னையும்
போற்றும்மன்னையே
அல்லிவிழிமலராலெனை நோக்கித் தாவிடெனை
யணைந்த மதலையே
அல்லிக்கமலத் தொட்டியில் அணைந்திருந்த
சங்கக் குழவியே
அல்லித்தண்டுக் கால்வைத்தென் அன்னையே
வருக வருகவே.
2. வானந்தத்தேவரும் வேதநான்கும் அடிவருடும்
வல்லி நீயென்று
கானந்தஞ்சென்ற கடிதவருங் காணலையுங்
கற்பகவல்லி யென்று
தானந்த சுகம் தந்தெனக்குத் தாவிவந்தெனை
யணைந்த துல்லியமே
ஆனந்தவல்லியே அல்லித்தண்டுக் காலெடுத்து
வருக வருகவே.
3. இனந்தள்ளி இவ்வுலகந்தள்ளி இன்பமுத்தியெய்திட
இவ்வுலகில் நாயேன்
தனந்தள்ளிக் கல்விதள்ளித் தானந்தசுகந்தர
தாவிடெனை யணைந்து

மனந்தள்ளி மாய்ந்திட நின்றபரம சுகமதில்
மழலைதானாகி வந்த
அனந்தவல்லியே அல்லித்தண்டு அடியெடுத்து
வருக வருகவே.

4. ஈனந்தாண்டிட இம்பரும்பருலகந் தாண்டி
ஈட்டிட இன்பமுத்தி
ஏனந்தேடிக் காடலைந்த வேடநாயகியே
எடுத்தெனைச் சமக்குந்
தேனந்தவல்லியே தத்தை மொழியாலெனை
அழைத்த தாயே
தானந்தசுகமீயும் அல்லித்தண்டு அடிபதித்து
வருக வருகவே.
5. உபயமாயுன் னருள்வளையத்துள் ளெனை
வாங்கியுள் வைத்து
உபாயமிது வென்றுணர்த்திட உன்னியோ
உணர்வில் பதிந்து
அபாயந்தீர்க்க வெண்ணியோ அமராக்கெட்டா
மழலையாகி வந்த
அபயாம்பிகையே அல்லித்தண்டு அடிதூக்கிவைத்து
வருக வருகவே.
6. ஊதியந் தந்து உலகமாயை தள்ளிடவருளிய
உயர்ஞானக் கைலை
நீதியே நிர்மலன் பாதியே நித்திளங் கன்னியே
நின்னருட் செயலால் நினை
ஞாதியாய் ஞாலமாய்க்கொள வருளிய
ஞானமேரு மழலையே பரம
ஆதியே அல்லித்தண்டு மலரடி வைத்துபைய
வருக வருகவே.
7. எடுத்துச் சமப்பாய் எவ்வுயிரையும் என்றெடுத்
தியம்பி நின்றுநீள
தொடுத்துத் தொடர்ந்துவந்தாய் தத்தை மொழிக்
குதலையாய்க்

- கொடுத்துக் கொள்ளவந்தவென் ஆலவாய்க்
கோமளமே பாமாலை
அடுத்து அல்லித்தண்டு அடியெடுத்துபைய
வருக வருகவே.
8. ஏகம்பமேவிய அம்மையே ஏகாம்பரன்பாதிவே
எவ்வுயிரையும்
வேகந்தீர்த்தாளும் வரதவல்லியே வலிய
வந்தெனையாளும்
யோகந்தர யூகமாய் மழலையம்மனாய்
வந்தெனை யழைத்த
ஆகமரூபியே அல்லித்தண்டு சிலம்பலம்ப
வருக வருகவே.
9. ஐயன்தாள் காட்டக்கூட்டிச் செல்லும் ஐயையே
அன்னையே
தையல் நாயகியே தத்தை மொழிக்கு தலையாய்த்
தண்ணளிசெய்
மையுலாவரு கண்ணி மீனாட்சியே மழலை
யம்மனே நாயேன்
நையுலாவர அல்லித்தண்டு மலர்ச் சிலம்பலம்ப
வருக வருகவே.
10. ஒருமை பன்மையிலா ஒக்கவினை யழித்துன்
அருளில் நுழைத்து
இருமை தாண்டி இருத்திட இன்பானுவத்தில்
இனிய மழலையால்
பெருமையுடனெனை யழைத்த பாலாம்பிகைப்
பெருமாட்டியே
அருமையாம் அல்லித்தண்டு சிலம்பு கலகலக்க
வருக வருகவே.
11. ஓயாக்கவலையில் உள்ளுடைந்திடாமல்
உனையுன்னி வாழ்ந்திட
தாயாந்தன்மை காட்டித் தத்தை மதலை
மொழிகாட்டி வந்த

மாயவிநோத மதுரமங்கள் வாசினியே
 மண்ணில் நாயேனுய்ய
 ஆயகலைகள் தேடும் அல்லித்தண்டுக் காலெடுத்து
 வருக வருகவே.

12. கங்குல்பகல் தாண்டிக் கருத்திலுனை யிருத்திடக்
 கனவகம்புகுந்து
 பங்கமில்லா பரபோதங் கண்டின்புறப்
 பாலாம்பிகையாகி வந்த
 பங்கயப்பூந் தொட்டில் மகிழுஞ்
 சங்கக்குழவியே சங்கரியே
 அங்கயற் கண்ணியே அல்லித்தண்டு அடியெடுத்து
 வருக வருகவே.
13. சங்கக்குழவியே சங்கரன்தேவியே யென்னுடை
 சங்கைத் தீர்த்திட
 மங்குல்தவழ் மாடக்கூடல் விட்டு
 மழலையம்மனாகி வந்து
 இங்குனை இன்பத் தமிழாலாராதித்திட
 என் முன்வந்திட்ட
 அங்கயற்கண்ணியே அல்லித் தண்டெடுத்து
 வருக வருகவே.
14. தங்கிடுந் தத்துவமாய்த் தண்ணளியில்
 தழைத்திடத் தமிழேன்
 பங்கயச் செல்வியே பாண்டிய நாயகியே
 பரஞானமுய்த்திடக்
 கங்காதரர் பங்கியே கனவகத்தில்
 தொடர்ந்துவந்த பாலகியே
 அங்கயற்கண்ணியே அல்லித் தண்டடியெடுத்து
 வருக வருகவே.
15. நங்கட்கருள் புரியும் நாயகியே நம்பிடும்
 நாயேனுய்யப்
 பங்கமில்லாப் பாலகியாய் வந்த
 பாலாம்பிகைத் தாயே

கொங்கலர் சேர்குழலியே குழைந்து
 உன்னளிருளில் நுழைய
 அங்கமும் வேதமுங்காணா அல்லித்தண்டடிவைத்து
 வருக வருகவே.

16. பங்கயச் செல்வியே பவளவாய் மலர்ந்து

எனையழைத்து
 எங்கணுங் காணாதெனைத் தொடர்ந்து
 வந்தருள் பெய்து
 நீங்காதெனை வளர்க்கும் அன்னையே
 நிர்மலானந்தம்
 அங்கீகரிக்கும் அல்லித்தண்டு மலரடிவைத்து
 வருக வருகவே.

17. மங்களநாயகியே மதுரமங்கள வாசினி

மேமதுர பாவமே
 எங்களுக்கீய்ந்து ஏகம்பன் திருவடிக்கு
 எடுத்துச் செல்லும்
 நங்கையே நாதனார்பங்கியே நமனோலையை
 விலக்கிடும்
 அங்கமாய் ஆகமமாய் அல்லித் தண்டடியொற்றிட
 வருக வருகவே.

18. யாகசங்காரப் படலமுடிவில் அருள்புரியும்

யுகயோகமே
 வேகவதிநாடு செய்த தவப்பயனே வேகங்கெடுத்து
 எனையாண்டு
 தேகமிதில் அடிதேடும் படலங்காணவருளுந்
 திரோதான பாலசுந்தரியே
 ஆகமசுந்தரியே அல்லித்தண்டு பாதமலர்வைத்து
 வருக வருகவே.

19. வண்டார்குழல் வல்லியே வாமபாகத்துமை

மீனாட்சியே
 வெண்டாமரைச் சங்கரியே வேலவந்தன்
 அன்னையே

முண்டகச்சங்கமே¹ மேனைகைப் பிள்ளையே
 மழலைச் சுந்தரியே
 அண்டர்தொழும் அல்லித்தண்டு இணைமலரெடுத்து
 வருக வருகவே.

20. லாவண்ய சுந்தரியே சங்கரர் போற்றுஞ்
 சௌந்தர்ய லாகிரியே
 காவணமாய்க் காசினிக்கு அனுப்பிய
 கயற்கண்ணாட்டியே
 பாவணஞ்செயப் பதந் தந்து
 பாலசௌந்தரியாகி வந்துயிர்
 ஆவணங் கொண்ட அல்லித்தண்டிணை மலரெடுத்து
 வருக வருகவே.

21. காயாமலர்க் கண்ணியே கயற்கண்ணி
 மீனாட்சி அம்மையே
 மாயா மலங்கழுவித் துடைக்கும் மேனைபோற்றும்
 மலராசனியே
 தாயாகி வந்தெனை வளர்க்குந் திரோதான சத்தியே
 நான்மறை
 ஆயாநின்ற அல்லித்தண்டு சிலம்பு கலீரெனஆடி
 வருக வருகவே.

22. சாயாவன்புடன் சாய்ந்திடச் சிவன் கழலில்
 சாரின்பந் தந்து
 சாய்ந்தெனை யணுகிய சாந்த வல்லியே
 மழலைச் சிறுமியாகித்
 தோய்ந்திடும் அருளாலெனை யழைத்த
 தத்தை மொழியே
 ஆய்ந்திடற்கரிய² அல்லித் தண்டெடுத்தாடி
 வருக வருகவே.

1. முண்டகச்சங்கம் - தாமரையில் சங்கு

2. ஆய்ந்திடா - பிடுங்கமுடியா, தேடிக்காணமுடியாத.

23. தாகமாய்த் திருவருளை நாடிடத் திரோபவ
 அருளாய் நிற்கும்
 மாகபூரணையே மலைவில்லி பாகத்து
 மலைவல்லியே
 ஏகநாயகியே இமவான் போற்றும்
 இமையா முக்கண்ணியே
 ஆகர்ணசத்தியே அல்லித் தண்டடியெடுத்து
 வருக வருகவே.
24. நாராயணன் சோதரி நாராயணீ நாதக்கைலை
 நாயகியே
 காரணங்காட்ட வந்தாயென் முன்னோர்
 மழலைக்கு தலையாய்
 வாரணநாதனும் வேலவனும் போற்றும்
 வேதாகம சாரூபியே
 ஆரணங்கள் போற்றும் அல்லித்தண்டுக் காலெடுத்து
 வருக வருகவே.
25. பாவளம்மனம் பரமனடிக்கு நான்கு பாதங்
 காட்டியாளும்
 பாவவினை தீர்த்துப் பாசம் பரஞ்சோதிக்
 காக்கவருள் செய்யுந்
 தேவமனோகரியே தேவரினம் உனைத்தேடிடப்
 பாலேஸ்வரியாகி
 ஆவலுடன் அருள்புரிய அல்லித்தண்டெடுத்து
 வருக வருகவே.
26. மாசிமகச் செல்வியே மாசவாவி போற்றுந்
 தாமரைச் செல்வியே
 பாசியுள் நீராய் நிற்குமெமை பாசவினைகளைந்து
 பதித்துவஞ் சேரத்
 தேசிசெய்யுந் திரோபவமே அருட்சத்தியே
 எந்தவச் செல்வியே
 நேசியாய் அல்லித்தண்டடி மலரெடுத்துவைத்து
 வருக வருகவே.

27. வாமபாகத்து வல்லியே வேதவல்லிகைப் பிள்ளையே
என்முன்
சேமமாய்ச் சிவபோதங்காட்ட வந்த பாலசிவகாமி
யம்மையே
சோமசுந்தரன் பாதியே சுகவனத்திலெனை வைத்த
செல்வியே
ஆமாறுன் அல்லித்தண்டு பாதமலரெடுத்து
வருக வருகவே.
28. கிள்ளைமொழி பேசிவந்த காயாம்பூக்கண்
பாலகௌரியே
வெள்ளைத்தாமரை செல்வியே வெள்ளியம்பலத்
தேவியே
பிள்ளைக் கணபதி போற்றும் அன்னையே
என்னன்னையே
விள்ளவினை அல்லித்தண்டடியெடுத்துப்பைய
வருக வருகவே.
29. சின்னஞ்சிறிய பவளவாய் மலர்ந்தெனை
அழைத்து நின்று
சின்னஞ் சிறியேற்குச் சிவானந்தந் தந்திடத்
திருபாலாம்பிகையாகிய
அன்னம்பாலிக்கும் அறச்செல்வியே அகிலாண்ட
நாயகியேயென்
அன்னையே அல்லித்தண்டுச் சிற்றடி பதித்து
வருக வருகவே.
30. திருஆலவாய் மேவிய அம்மையே திருவளர்
செல்வியே
மருமல்லிவளர் குழலியே மலையரசன் போற்றும்
உமையே
பருவரைகண்ட பாலயோகினியே பாலயோக
தபஸ்வினியே
அருவினைமாழ அல்லித்தண்டு அடிபதித்து
வருக வருகவே.

31. நிருத்தியம் கண்டின்புறும் அன்னைச் சிவகாம
 சுந்தரியேசிவ
 விருத்தர்கண்ட தவச் செல்வியே மோனத்தவச்
 செல்வியே
 பருவதங்கண்ட பாலகியே பர்வதராஐகுமாரி
 பவானியே
 அருந்தவநாயகியே அல்லித்தண்டு பாதம் வைத்து
 வருக வருகவே.
32. பிச்சிக்குழல் பச்சைப் பாவையே பரமசிவனார்தம்
 பாதியே
 கச்சிக்கம்பநதி கண்ட காமாட்சியே கடம்பவனச்
 செல்வியே
 நச்சிநின்றேன் நானிலந் தள்ளியே நாகேஸ்வரிச்
 செல்வியே
 அச்சந்தீர்க்கும் அல்லித்தண்டு மலர்ப்பாதம் வைத்து
 வருக வருகவே.
33. மிருகம் பறவையென எவ்வுயிருங் காக்குந் தேவி
 மீனாட்சியே
 குருகுக்கு முத்தியீய்ந்த ஆலவாய் குருமணி தன்
 பாதியே
 மெருகுதவம்பயில் இமாசலமலைச் செல்வியே
 சிவபாலகியே
 அருகு வினைமாழ அல்லித்தண்டின் சிலம்பலம்ப ஓடி
 வருக வருகவே.
34. விட்ட புவனமெல்லாம் உய்ய நிருத்திய
 மருந்துண்ணும் அம்மையே
 மொட்டிட்ட புன்னையங்கானல் மடமயிலே
 பெருமலை வாழ
 தொட்டதவச் செல்வியே தவப்பர்ணசாலை புகுந்த
 பால சுந்தரியே
 அட்டாங்க யோகமே அல்லித்தண்டுமலரடியெடுத்து ஓடி
 வருக வருகவே.

35. கீரனறியாமட்டார் குழல் மதுரவாசினியே மங்களச்
செல்வியே
பூரவிழாவாடும் பார்ப்பதி யம்மையே பரஞானபோதமாகி
வந்த
பரதவல்லான் பாதியே பேதித்தெனை வளர்க்கும்
பாலாம்பிகையே
ஆராதிக்க அல்லித்தண்டடி மலர்பதித்தோடி
வருக வருகவே.
36. சீரார் கோவளத்துறையாய் மதுரசுந்தரியே
சிவபோதம்பெற நாயேன்
பாரார் காணாதெனை யாண்ட பாலகௌரியே
பெண்ணடியாராட்டப்
பூரணைப்பால் நெய்யதாடியே ஆடிப்பூர
நாயகியே பார்நின்ற
ஆரணங்குகள் போற்றும் அல்லித்தண்டடிமலரெடுத்து
வருக வருகவே.
37. தீயாடிதன் திருப்பாதியே தக்கன் கண்ட
தாமரைச் செல்வியே
நேயாடி நீறாடினார்க்கு நித்தியானந்த மீயும்
அருட்செல்வியே
தாயாடிச் சேயாடிவரும் மீனாட்சியம்மையே
தவந் தழைக்க
ஆயகலைகள் வருடும் அல்லித்தண்டடி மலர் வைத்தாடி
வருக வருகவே.
38. நீள்மாடநெடுமாட மதுரையையாண்ட
பாண்டியச் செல்வியே
ஆள்கொண்டடிமை கொள்ளத் தாயாகிச் சேயாகி
நின்றருளிய
வேள்பட விழிசெய் வாமனார்தம் சேமமே
சிவபாலினியே
ஆள்வல்ல அல்லித்தண்டடி மலர்காணப்பைய
வருக வருகவே.

39. பீடுடைப் பர்வதராஜன் போற்றும்
 பால சாந்தம்மையே
 தோடுடைமை காட்டிப் பட்டரைக்காத்த
 அம்மை அபிராமியே
 வீடுகாட்டும் பிரபஞ்சந் தள்ளுஞ் சிவபோதம்
 நல்கும் தாயே
 ஆடுசிலம்பரற்ற அல்லித்தண்டடி மலர் காண
 வருக வருகவே.
40. மீனாட்சியெனுந் தாயே மதுரையில் வளர்ந்த
 பாண்டியச் செல்வியே
 தேனாட்சிக் கொன்றைத் தாரார் தம்பாதினே
 தேனமர்க் குழலியே
 தானாட்சி தத்துவங்கள் மாழ அருளுந்
 திரோபவத் தாயே
 ஆனமறைபோற்றும் அல்லித்தண்டு பாதமெடுத்து
 வருக வருகவே.
41. வீரத்திருமகன் வேலவன்தன் அன்னையே
 வேதவல்லிதவங்
 கூரக் கையிலணைந்த குவளைச்செல்வியே
 குறுகிடச் சிவனை
 ஆரத்தழுவிய தவச்செல்வியே அம்பிகையே
 அவனியுய்ய
 ஆரத்தி சுற்றிட அல்லித்தண்டடி மலர்பதித்து
 வருக வருகவே.
42. கும்பிட்ட கைக்குங் குறையுண்டோ ஆலவாய்க்
 கோமளச் செல்வியே
 நம்பிட்ட நாயேற்கு நலந்தந்தாண்ட நாரணியே
 பாலநாயகியே
 வம்பிட்ட வெம்பிட்ட பிறவிவேர் பறித்தெறிய
 வேதநாயகியே
 அம்புவியில் அல்லித்தண்டடுமலரடி எட்டிவைத்து
 வருக வருகவே.

43. சுந்தரச் செல்வியே சுகவனச் செல்வியே
பாலசௌந்தரியே
எந்தரமோ ஏழையேன் நின்னருளின்றி
நின்தொல் புகழ்பாட
மந்திர நான்மறை போற்றும் யந்திரமே
மேருமலைச் செல்வியே
அந்தரத்திழிந்து அல்லித்தண்டடி யெடுத்து
வருக வருகவே.
44. துரியங் கடந்து நிற்கத் துரியாதீதமாகி வந்த
திருவே எங்குந்
திரியங்குரக்கு மனமடக்கித் திருவுலாச் செய்யுந்
திருச்செல்வியே
சுரியங்குழலாய் சிவத்திலெனை வைக்கும்
அருட்செல்வியே
அரியமுயனுங்காணா அல்லித்தண்டடியினை எடுத்து
வருக வருகவே.
45. நுண்ணுளியரும்பிட நுழைந்து எனை
நூக்கிய நாராயணியே
வண்டுவளர் பிச்சிக் குழலாய் வேகவதி
போற்றுஞ் சுந்தரியே
நண்டுவளர் கோலமலி கோவளத்
துறையமர்ந்த நாயகியே
அண்டம் பிறவிதீர அல்லித்தண்டடியெடுத்துப்பைய
வருக வருகவே.
46. முத்துக்குமரன் தன்தாயே முத்துப்பாண்டி நாட்டுச்
செல்வியே
உத்துங்கக் கரிமுகவன்தாயே உலகம் வளர்க்கும்அறச்
செல்வியே
நத்துப்புனை முடியார்க்கு நலங்காட்டியாளும்
நிர்மலச் செல்வியே
அத்துவிதஞ் சேர்க்கும் அல்லித்தண்டடிமலர் காண
வருக வருகவே.

47. முப்புரமெரிசெய் முக்கணனார்தம் பாதியே
முத்துக் காமாட்சியே
உப்பரிகைக் கைலை வாசினியே உகந்திடு
வாருணர் ஞானமே
செப்பரியசிவ தவபோதமாய்ப் பாலகியாகி
வந்த சிவப்பரியையே
அப்பரிசாய் அல்லித்தண்டு மலரடிவைத்துப்பைய
வருக வருகவே.
48. புகலரிய புவன போகங்களெல்லாம் பெற்ற
புவனேஸ்வரித் தாயே
சகலவுயிர்களும் ஈடேறப் பேதித்தெமை
வளர்க்கும் பெரியநாயகியே
நாகலந்தநற் பாமாலை கொள்ளவந்த நல்லருள்
பாலாம்பிகைத் தாயே
அகலவெம்வினை அல்லித்தண்டு மலரடியெடுத்து
வருக வருகவே.
49. கூம்பும்வகை செய்துனைக் கற்றார்க்கருளுங்
கயற்கண்ணியே
செம்பிற்களிம்பு தள்ளி எனக்கருளிய சிவஞானப்
பெருந்தேவியே
சாம்புமனங் களிக்க வந்த சிவபாலினியே
சிவச்செல்வியே சிவையே
ஆம்பவநோய் தள்ள அல்லித்தண்டுக் காலெடுத்து
வருக வருகவே.
50. சூத்திரங்கள்* போற்றுஞ் செந்தூரச் சேவடியாய்
பால சந்திரிகையே
சாத்திரங்கள் போற்றுந் திரோபவமே
அருட்செல்வியே எமைக்
காத்திரங்கி ஈடேற்றுங் கயற்கண்ணியே
காருண்யரூபியே
ஆத்திமலர் சூட அல்லித்தண்டடி மலரெடுத்து வைத்து
வருக வருகவே.

*சூத்திரங்கள் - வேதங்கள்

51. தூங்கி நின்கழலில் எழுந்தொண்டர் துயர்தீர்க்குந்
 தூமறைச் செல்வியே
 தேங்கிட நின்னருளில் தெவிட்டாத ஆனந்தந்தந்த
 திருவளர் செல்வியே
 கோங்கமலர் குழலாய் குற்றால நாதர்தம்
 கற்பகமே காதம்பரியே
 ஆங்காரந்தீர அல்லித்தண்டடி யெடுத்துப்பைய
 வருக வருகவே.
52. நூலும் போகுவழி நுழைந்தாடித் தேடுவார்க்கு
 அருள்புரி நங்கையே
 காலுங் கையுமுன் பணியில் விட்டார்க்கருளுங்
 கயற்கண்ணியே
 நூலு¹மாறுந்² தெரியா நாயேற்கு நலந்தந்தாண்ட
 செல்வியே நான்மறை
 ஆலுமுன் அல்லித்தண்டடி மலரெடுத்துப்பைய
 வருக வருகவே.
53. பூத்தாரும் பொற்றாமரைச் செல்வியே
 பரமனார் சிவமங்கையே
 காத்தாண்டு எனக்கருள் புரியும்
 அங்கயற் கண்ணம்மையே
 நீத்தார்தம் நேயமே நூபுரச் செல்வியே
 நற்காப்பா யுனைக்கொள
 ஆத்தாளே அல்லித்தண்டுச் சிலம்பலம்ப
 வருக வருகவே.
54. மூசுவண்டறை முல்லைக் குழலாய் முற்றுந்
 துறந்தார்தம் முற்பொருளே
 தேசு சிவஞானச் செல்வியே தேசுகாட்டி
 எனையாண்ட திவ்வியமே
 காசு புகழ்க் கண்ணியே நின்காப்புக் கொண்டு
 வாழும் கடையேன்
 ஆசுதீர அல்லித்தண்டு தாமரைப் பாதமெடுத்து
 வருக வருகவே.

1. நூலு - வேதம் 2. ஆறு - வேதாங்கம்

55. கெட்ட அந்தக்கரணங்கள் கேடில்லா வகைசெயும்
 கயற்கண்ணியே
 வெட்டவெளிநாதன் தன்பாதியே வேதவல்லியின்
 செல்வியே
 பட்டர்பூசை மகிழும் பங்கயச் செல்வியே
 பசுகரணம் நீங்கவே
 அட்டமிநாயகியே அல்லித்தண்டடி மலர் போற்ற
 வருக வருகவே.
56. செடிசேருடலில் நின்ற சிறியேனைச் செல்க
 தவநெறிக்கென்ற தேவியே
 பிடித்திடு நமன் வருமுன் கழல்பிடித்தேன் அம்ம
 பர்வதச் செல்வியே
 கோடிக்கரை வாழ்குமரியம்மையே குழுகியே
 குவலயத்தார் காண
 அடித்தலம் அல்லித்தண்டடியெடுத்துப்பைய
 வருக வருகவே.
57. தென்னாடு வாழத் தென்மதுரை யமர்ந்த
 மீனாம்பிகையே
 என்னாடும் வாழ அருள்புரியும் எங்கள்
 சிறிய நாயகியே
 வன்னாடு தருவன் சொலெல்லாம் பூணாக்கிட
 வான்கருணை செய்த
 அன்னையே அல்லித்தண்டடி மலர்பைய வைத்து
 வருக வருகவே.
58. நெய்யுலாவரும் மையுலாவரும் அங்கயற்
 கண்ணியம்மையே
 கொய்யுலாவு கோங்கமலர்க் குழலியே நாயேன்
 கையுலாவரும்
 மெய்யுலாவருந் தொண்டிலாடிமெய் குளிர்ந்து
 மழலையம்மனாகிய
 ஐயையே அல்லித்தண்டடி மலரெடுத்து
 வருக வருகவே.

59. பெத்தநிலைநாம் தாண்டித் தன்னிலைமை சாரச்
 சிவன் தந்த சக்தியே
 முத்தி நிலையில் இருட்பாவையைப் பிரித்து
 எமைவைக்குந் தாயே
 தத்துவாதீதமே தாடகேச்சுரத்து நாதர்தம்
 தேவியேஎன்
 அத்தமே அல்லித்தண்டு பாடகம் பாடப்பாட
 வருக வருகவே.
60. மெல்லியர் மேதினியில் நின்று போற்றும்
 மதுரநாயகியே
 வல்லியே வழங்குவான் கருணையாகி
 வந்தெனை யாண்டருளிய
 மல்லிமலர் குழலியே மஞ்சமலை வளர்த்தெடுத்த
 செல்வியே
 அல்லித்தண்டடி மலர் பாடக மொலிக்க
 வருக வருகவே.
61. வெண்டாமரைச் செல்வியே வேதவல்லி
 போற்றுகைச் செல்வியே
 கொண்டீச்சரங் கொண்ட சாந்த நாயகியே
 குறுகி யுன்னருளால்
 தெண்டனிட்டுத் தேடிடத் தேடலையிலெனை
 வைத்த செல்வியே
 அண்டரெல்லாம் போற்ற அல்லித்தண்டுக் காலெடுத்து
 வருக வருகவே.
62. கேள்வல்ல நான்மறை துதிசெய்யுங் கூனற்
 பிறைநுதல் செல்வியே
 எள்விழு காலமுமேனுமுனை மறவாது ஏத்துவார்
 ஏகத்துணையே
 பொள்ளல் தள்ளியுனையே போற்றினேன்என்
 பாலசங்கரியே
 ஆள்வல்ல அல்லித்தண்டு நூபுரம்பாட அம்மே
 வருக வருகவே.

63. சேர்ப்பக் கருதியெனைச் சிவத்திலே
 சிவபாலிகையே செல்வியே
 ஈர்ப்புச் சக்தியாய் நின்றெனை யிருத்தினாய்
 நின்னருள் வளாகத்தில்
 கோர்ப்பப் பாமாலை குழைத்தென்மனங்
 குறுகிவந்த செல்வியே
 ஆர்ப்பப் பாடகம் அல்லித்தண்டடி வைத்துப்பைய
 வருக வருகவே.
64. தேரும்படி நின்திருவடி திருவருள் கூட்டித்
 தித்தித் திருக்கும்வழி
 சாரும்படி நாயேன் சந்தித்தபாவை பார்வதியே
 பாலசங்கரியாகிக்
 கோரும்படிப் பாமாலை குறுகி வந்தனையோள்
 கோமளச் செல்வியே
 ஆரும்படிச் சிலம்பு அல்லித்தண்டடி யெடுத்து
 வருக வருகவே.
65. நேயமனச் செம்மலார் போற்றும் நிர்மலப்
 பூர்ணிமைச் செல்வியே
 பேயணைந்த தன்மை தந்தெனைப் பேதித்த
 பால மனோகரியே
 போயடைய வினைசாயணயத் திருவடி
 சேர்த்த செல்வியே
 ஆயுமருமறை அல்லித் தண்டடியெடுத்துஅம்மே
 வருக வருகவே.
66. பேதித்தெமை வளர்க்கும் பெய்வளைப்
 பெருமாட்டியே பெருஞ்
 சோதித்தேவர் தம்பாதியே நீதியாயென்சஞ்சித
 முதலாம்வினை
 சேதித்த அன்னையே பாலாம்பிகையே
 சிவனருட் சத்தியே
 ஆதித்தன் போற்றும் அல்லித் தண்டடியெடுத்து
 வருக வருகவே.

67. மேலவாணர் போற்றும் அங்கயற்கண்ணியே
பாலாம்பிகையாகிக்
காலபாசந் தவிர்க்கக் கடையேற் கருள்நலங்
கூட்டிய செல்வியே
ஞாலமுண்டான் தன்ஞாதியே ஞானங்கூட்டும்
என்றேயச் செல்வியே
ஆலமுண்டார் பாதியே அல்லித்தண்டடி யெடுத்து
வருக வருகவே.
68. வேடன் தவங்காண வேடருடன் சென்ற
வேடநாயகியேயுனைப்
பாடனலந் தந்தனை பரிபுரைச் செல்வியே
பதமறியாப் பாவியேற்கு
நாடனலந் தந்தனை நண்ணி வந்தனை
நற்றாமரைச் செல்வியே
ஆடனலமாய் அல்லித்தண்டடியெடுத்துப் பைய
என்னம்மையே வருக வருகவே.
69. கொந்தணவு கொன்றைத் தேவர்தம் தேவியே
திரிபுரசுந்தரியே
பந்தணவு காட்டிப் பரிவுசெய்தாய் செல்வியே
பாவணைந்து
சந்தணவிநிற்பச் சிற்றறிவுடைய சிறியேற்குச்
சிவபாலிகையே
அந்தரியே அல்லித்தண்டுப் பாடகம் பரவப்பைய
வருக வருகவே.
70. சொன்மலரால் பாவலர் போற்றுஞ் செல்வியே
பிள்ளைத்தமிழ்
சொன்னலந் தந்தவென் சிந்தாமணிச் செல்வியே
சிறியேன்செய்
நன்மலர்ப் பாமாலை கொண்டருள்வாய்
என்னன்னையே
அன்னமென அல்லித்தண்டடியெடுத்தாடி அம்மே
வருக வருகவே.

71. தொல்புகழ் கடம்பவனத் தெய்வமே மீனாட்சி
 அம்மையே தமிழேன்
 கல்புகழ் வன்மனமுருக்கிக் கனியவைத்த
 கடம்ப நாயகியே
 வெல்புகழ் பாண்டிநாட்டுச் செல்வியாய் வந்த
 அருள்பாலிகையே
 அல்லும்பகலும் போற்ற அல்லித்தண்டடி கூட்டி
 வருக வருகவே.
72. நொடித்திடும் வினைநோய் தீர்த்தெமை
 நல்வழிக்கேற்றிக் கூட்டிப்
 பிடித்திடப் பராபரன் பாதமெடுத்துச் செல்லும்
 ஈஸ்வரியே பரையே
 துடித்திடு மென்றும் என்னெஞ்சம் துரியாதீதமே
 உனைகண்டின்புறவே
 அடிபரவிட அல்லித்தண்டு சிலம்புசப்திக்கஅம்மையே
 வருக வருகவே.
73. பொற்றாமரைவாவி மீனாட்சி யம்மையே
 நற்பாமாலையே
 பெற்றிடப் பங்கயச் செல்வியே என்முன்
 வந்தாடல் காட்டினை
 பெற்ற தவமிதுவெனக் கொண்டேன் தாயே
 என்பாலாம்பிகையே
 ஆற்றிடுந் தவமாய் அல்லித்தண்டடிக் கமலமெடுத்து
 வருக வருகவே.
74. மொக்கணைந்த என்னிதயம் மலர்ந்திடுந்
 தன்மை செய்துஎன்
 பக்கணைந்து பரிபாகஞ் செய்த பரமேஸ்வரப்
 பிரியங்கியே பரையே
 தக்கணைந்த தவஞ்சேரத் தமிழேற்கருளிய
 தாமரைச் செல்வியே
 அக்கார அல்லித்தண்டு நூபுரப்பாதம் வைத்துஅம்மே
 வருக வருகவே.

75. கோமளச் செல்வியே அங்கயற்கண்ணி யம்மையே
 மீனாட்சித் தாயே
 சேமளஞ் செய்யுஞ் செல்வியே சிந்திப்பார்தம்
 சிந்தாமணியே சிவன்
 சாமளச் செல்வியே சித்திபாதஞ் சேர்க்கும்
 பால சின்மயமே
 ஆம்பவள அல்லித்தண்டுச் சிலம்பு சப்திக்கஆத்தாளே
 வருக வருகவே.
76. சோமசுந்தரார்தம் பாதியேநீதியே சிவகாம
 சுந்தர நாயகியே
 தூமாமறை போற்றுந் தேவியே திருஆலவாய்த்
 தேவியே
 வாமாந்துறையுஞ் செய்து வாமன்கழல் காட்டும்
 வாம தேவியே
 ஆமாந்துறையாம் அல்லித்தண்டுக் கமலமெடுத்து
 வருக வருகவே.
77. தோத்தரித்து நிற்பார்தம் துயர் துடைத்துத்
 தேற்றி யெடுத்து
 சேத்துச்சிவன் கழலில் வைக்குஞ் சிவபாண்டியர்
 தேவியே சிவையே
 காத்துப்படைத்து உயிரெலாஞ் சிவகதி காட்டிக்
 காண்டிடவருளும்என்
 ஆத்தாளே அல்லித்தண்டுப் பாடகம் பாடிட
 வருக வருகவே.
78. நோற்றரிய தவம்நின்று நொய்ய வினைசெய்து
 சிவனைக்காண
 ஏற்றியெவ்வுயிரையும் ஈடேற்றும் ஈஸ்வரியே
 எம்மம்மையே
 போற்றிச் செய்மனம் புக்கணைந்து பொற்பு
 செய்யுஞ் செல்வியே
 ஆற்றுப்படுத்தும் அல்லித்தண்டுக் கமலம்வைத்து
 வருக வருகவே.

79. போதங் காட்டத் தனுசுரணபுவன போகம்
 புசிப்பித்துப் பின்னர்
 சேதஞ்செய்து வினைசிவன்கழல் காட்டக் கூட்டுந்
 தேவியே சேயே
 ஏதமில்லா அடியார் கற்பிலெனை வைத்தருளிய
 பாலேஸ்வரியே
 ஆதாரங்காட்டும் அல்லித்தண்டடித் தாமரைகாண
 வருக வருகவே.
80. மோகரிக்கும் மும்மைமலம் விழுத்தி இருவினை
 யொப்பிலிருத்திநாம்
 சேகரிக்கவே போதச்செல்வம் அருட்செல்வமீயுந்
 தாயேயித்
 தேகரிக்குந் தவத்தில் நின்று தேடுவார்தம்
 தவச்செல்வியே தாயே
 ஆகர்ணசக்தியே அல்லித்தண்டடிக் கமலமெடுத்து
 ஆடி வருக வருகவே.
81. அங்கயற்கண்ணியே ஆலவாய் மேவிய
 மீனாட்சி யம்மையே
 பங்கயக் குழவியே பாண்டிநாடு வாழ்வந்த
 பெருந்தேவியே
 மங்கையற்கரசியை யாண்ட மதுரவாசினியே
 மனங்களித்திட
 அங்கையால் தொழுதிட அல்லித்தண்டுக் கமலங்காண
 வருக வருகவே.
82. ஆம்பவநோய் தீர்த்தெமையாளும் அங்கயற்கண்ணி
 யம்மையே
 கம்பநதி கண்ட காமாட்சியம்மையே
 ஏகம்பமேவியநம்
 சம்புநாதர் கண்டகாதலே சத்நிபாதங்
 கூட்டியருளும்
 அம்பிகையே அல்லித்தண்டுக் கமலம்போற்ற
 வருக வருகவே.

83. இக்கன்ம பூமியிலெமக்கு இகபர சுகமீயும்
 இமவான் செல்வியே
 அக்கார நாதர்தம் அருட்சத்தியே அங்கயற்கண்ணி
 யன்னையே
 சொக்காநாத பாண்டியர்தம் தேவியே
 சின்மயச் செல்வியே
 அக்காரபோத அல்லித்தண்டுக் கமலம்பூசிக்க
 அம்மையே வருக வருகவே.
84. ஈர்த்தீர்த்தெனை யாண்ட ஈஸ்வரியே
 ஈருரித்தோல் ஆகம்
 போர்த்தார்தம் பாதியே போகமோட்சம்
 பரிந்தருளும் பார்வதியே
 ஆர்த்திரா நாதர்தம் ஆடல்கண்டு ஈடேற
 எமைக்காக்கும் அம்மையே
 ஆர்த்த பிறவிதீர அல்லித்தண்டுக் கமலபாதங்காண
 வருக வருகவே.
85. உத்துங்கக் கணபதி போற்றும் உம்பர்
 போற்றும் அன்னையே
 நத்துப்புனை முடியார் தேடும் நாயகி
 அங்கயற்கண்ணியே
 பொத்தைப் போகந் தள்ளிபோதம் வேண்டியுனை
 நாடினேன்
 அத்துவித அல்லித்தண்டுக் கமலங்கண்டு அர்ச்சிக்க
 வருக வருகவே.
86. ஊமன்கண் நீக்கியெமை யருளும்
 உலகநாயகியே உலக
 சேமநலன் காக்குஞ் சிவச்செல்வியே
 அங்கயற்கண்ணித் தாயே
 போமாறு வருமாறிலாவுடன் நின்றெனைப்
 போஷிக்குந் தாயே
 ஆமாறுன் அல்லித்தண்டுக் கமலபாதம் பூண பேண
 வருக வருகவே.

87. எட்டியிலவமணை எரிகாடு சேராதுன்னடி சேர
 எண்ணியே ஏகமாய்க்
 கட்டிப்பிடித்தேன் நின்கழல் காதலாய்க்
 கயற்கண்ணி யம்மையே
 தட்டிக் கழிக்காது தக்கன்கண்ட தாமரைச்சங்க
 நாயகியே
 அட்டநாதர் தேவியே அல்லித்தண்டடியெடுத்து
 அவனியுய்ய வருக வருகவே.
88. ஏத்துவார் ஏத்துகந்து எடுத்துச் சுமந்தவரை
 ஏகம்பர் பாதஞ்
 சேத்துவைக்குஞ் சிவசக்தியே என்
 அங்கயற்கண்ணித் தாயே
 பூத்தங்கு செல்வியே பொன்மலை போற்றுஞ்
 சிவச்செல்வியே
 ஆத்தம நாயகியே அல்லித்தண்டுப் பாதம்பணிய
 வருக வருகவே.
89. ஐயந்தீர்த்து ஐயம்பெய்க வென்பார் தாள்சேர்க்குந்
 தாயே
 மையணவு கண்ணியே அங்கயற்கண்ணிமீனாட்சித்
 தாயே
 தையலார் போற்றுந் தாயே தக்கன்கண்ட
 தவச்செல்வியே
 அயல்செய்து போற்றிட அல்லித்தண்டு பாதமலரெடுத்து
 வருக வருகவே.
90. ஒருசிவனைக் கூடுதலாய் எவ்வுயிரும்
 உடம்பெடுத்துச் செல்லவே
 திருவருளாய் வந்தெமை யழைத்துச் செல்லுஞ்
 சிவன்தன்
 அருட்சத்தியே அங்கயற் கண்ணம்மையே
 அருள்பாலிகையே
 அருள்நலங்காண அல்லித்தண்டுக் காலெடுத்து
 வருக வருகவே.

91. ஓங்குணர்வு உன்கழலில்வைத்து ஓயாதுனைப்போற்றி
நினைந்து தேடிப்
பாங்காயுன் பணிசெயப் பாவித்தேன்
என்னுடலுயிரெலாம்.
மாங்காவடு கண்ணியேஎன் அங்கயற்கண்ணியம்மை
மாதுமையே
அங்க பாடகஞ்சேர் அல்லித்தண்டுக் கமலமெடுத்துப்பைய
வருக வருகவே.
92. அணைந்துனை என்குலந் தொழக்கண்டு நாயேன்
அணைந்து நிதம்
இணைந்த தொழுகுலமே இருட்பாவையைப்
பிரிந்திறைவன் பாதம்
பிணைந்திடப் பிரிந்திடும் பராபரியேஎன்
அங்கயற்கண்ணித் தாயே
அணைந்த பாடக அல்லித்தண்டடி யெடுத்துஅம்மையே
வருக வருகவே.
93. ஆலவாயமர்ந்த அன்னையே
அங்கயற்கண்ணி யம்மையே
சூலபாணியைக் காட்டுஞ் சிவசத்தியே
பால சிவசங்கரியே
கோலமாய் வந்தருள் கூட்டிய கோமளமே
ஆலவாய்க் கோமளமே
ஆலாலம்பாடச் சிலம்பு அல்லித்தண்டெடுத்துப்பைய
வருக வருகவே.
94. இயல்பாய உன்னருளால் இருள்தூரந்தெனைக்
காத்தருளுங்
கயல்மாய்க் கண்ணியே ஆலவாய் மேவிய
அங்கயற்கண்ணியே
மயல்மாய மழலையம்மனாகி வந்த
அங்கயற்கண்ணியே
அயல்செய் சிலம்பு சப்திக்க அல்லித்தண்டுக்காலெடுத்து
வருக வருகவே.

95. உம்பரிம்பர் போற்றும் உலகமாதா உமையம்மையே
 தேவியே
 கம்பநதி கண்ட கோலாலபூசையே ஏகம்பர்தம்
 கல்யாணியே நிதஞ்
 சாம்பிநின்று தவம் நுழைந்து நாயேன்தேடுஞ்
 சாம்பவித் தாயே
 ஆம்பரிசாய் அல்லித்தண்டுக் கமலங்காண
 வருக வருகவே.
96. ஊட்டியெம் வினையை ஓய்ந்துநாம் சிவன்
 கழலில் வாழ நல்விதி
 காட்டியிடுங் கயற்கண்ணியே காதலாயுன்
 கருணையாலுனைக் கதியாய்த்
 தேட்டும்படி திருவருள் கூட்டுந் திருஆலவாய்த்
 தேவியே யெமை
 ஆட்டும் அல்லித்தண்டுப் பாதக்கமலமெடுத்து
 அம்மா வருக வருகவே.
97. எந்த நேரமும் எனையெடுத்துச் சுமக்கும்
 என்அன்னையே கதம்பவனக் குயிலே
 எந்த நேரமும் போற்றியொரு பற்றுச் செய்தேன்
 ஏழையேன்என்
 பந்தநிலை தாண்டிடப் பரிகரிக்கும் பர்வத
 ராஜகுமாரியே பசும்பொன்னே
 அந்தாமரைப் பாதங்காண அல்லித்தண்டடியெடுத்து
 வருக வருகவே.
98. ஏதமிலாத் தவத்திலெனை வைத்திட
 நிழல்போலெனைப் பிரியாது
 போதந் தந்தெனை யாண்ட பாண்டியர்தம்
 கோமளமே பசுங்கிளியே
 சேதமிலாத் தவந்தந்தெனை யாண்ட
 அங்கயற்கண்ணியே சிவையே
 ஆதரம்பயில அல்லித்தண்டுக் கமலபாதமெடுத்து
 வருக வருகவே.

99. ஐயனாடப்பாடுந் திரிபுரசுந்தரி திருஆலவாய்
 மேவிய மரகதமே
 மையலைந்த அங்கயற்கண்ணி யம்மையே
 அம்பிகையே யிந்த
 வையம் போற்றும் வந்தனமே வரைவளர்
 செல்வியே வகாரமே
 அயல்ஞானங்கூட அல்லித்தண்டுச் சிலம்புபாட
 அஞ்சுகமே வருக வருகவே.
100. ஆலவாயமர்ந்த அங்கயற் கண்ணியம்மையே
 அம்பிகையே அருமருந்தே
 ஆதாரங்களில் நின்றெமை வளர்க்கும்
 அங்கயற்கண்ணி யம்மையே
 ஆதரம்பயி லடியார்தம் உயிர்த்துணையே அமுதே
 அங்கயற்கண்ணியே
 ஆதாரபூர்வமாகிய அல்லித்தண்டு சிலம்புசப்திக்க
 வருக வருகவே.
101. அங்கயற்கண்ணியே வருக ஆலவாயம்மையே
 வருக மேனைப் போற்றும்
 பங்கயச் செல்வியே வருக பாண்டியச் செல்வியேவருக
 பரஞானம்
 மங்கையர்க்கருளும் மங்கலச்செல்வியே வருக
 பாலசங்கரியே
 அங்கயற்கண்ணியே அவனியுய்ய அல்லித்தண்டடி
 யெடுத்து அன்னையே வருக வருகவே.

முற்றும்

சிவம்.

உ
சிவமயம்

திருஆலவாய் சொக்கலிங்கமாலை

மேன்மைகொள் சைவநீதி
விளங்குக உலகெலாம்

சிவம்

அத்துவித முத்திகாட்டுஞ் சைவசமயம் என்றும் மலர்க
அத்துவித முத்திகாட்டுஞ் நீறும் ஐந்தெழுத்து என்றும் மலர்க
அத்துவித முத்திகாட்டுஞ் சைவசித்தாந்தம் என்றும் மலர்க
அத்துவித முத்திச் சைவம் சைவஇலங்கையில் என்றும் மலர்கவே.

சிவம்

சிவம்

குருவேசிவம் சிவமேகுருவெனத் தெளிந்து நாயேன்
உய்ந்திடத் தரணியலே மதுரைச்சொக்கலிங்கத்
திருமேனியிலிருந்து ஞானாசிரியராக வெளிவந்து
திருவருள்சுவட்டிய அற்புதச் சங்கதியை
வெளிப்படுத்துமுகமாகப் பாடப்பட்ட பிரபந்தம்
சொக்கலிங்கமாலையும், அதைத் தொடர்ந்து
மீண்டுந் திருவருள் வேண்டிப் பாடப்பட்ட
“கண்பாருமையா” வெனும் பிரபந்தமாலையுமென
இரண்டு மாலையும் ஆலவாய்க் குருமணி
சுவாமி முருகேசப்பெருமானின்
பொன்னடி மலர்களுக்குச் சமர்ப்பணம்.

மேருபுத்திரி

சிவம்

திருஆலவாய் சொக்கலிங்கமாலை

விநாயகர் காப்பு

ஆத்திமலர்கொடு உன்பாதம் பணிகின்றேன்
ஆத்திமுகனே அன்பர்க்கருளும் ஆனைமுகனே
புத்தியிலே புகுந்துநின்றருள் புரிவாய் போதமே
நித்தியமே நின்றாடல் செய்தருள் கணபதியே.

1. கண்களிகூரக் கண்டவுடன் வினைநீங்கும்
கோலமேனி காட்டி
எண்களிக்க என்னிடங் கொண்ட
எம்பெருமானே ஈசனே
மண்களிக்க வந்து மன்பதை பற்றிப்பிடித்த
மனாதீதமே
எண்ணாத எண்ணமெலாம் எண்ணித்
துயருறு மேழையேன் முன்வருவாய்
சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
2. கூடி நின்னடிமையில் வாழக் குறுகிவந்து
குவலயந்தனில் கூவித்
தேடி வந்தாண்டு திகம்பரனே தெவிட்டா
ஆனந்த மயமாய்
நீடி நிமிர்ந்து நெஞ்சிலே நிர்மலச் சோதியாய்
எரியும் நிமலா
வாடினேன் மெத்த வாடல்தீர வருவாய்
சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
3. ஆடல் பயின்றாய்முன் ஆலவாயில்
பின்என்னாடல் மகிழ்ந்தாய்
பாடல் மகிழ்ந்திடப் பணித்தாய் பனுவல்
செய்எனப் பாசுபதா

வாடல் தந்தாய் நின்வார்கழல் தேடி
 வாழ்வையகத்தில்
 கூடல் முத்தியிலே வாழஎன்முன் வருவாய்
 சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

4. வம்புலக வாழ்வுதனைக் கூடா விலங்கெனத்
 தள்ளி நின்வார்கழல்
 நம்பும் நாயேன் உய்ய நலமெலாந் தந்தடியார்
 கூட்டில் வைத்து
 ஐம்புலவேடர் பகையறுத்து வாழ ஐந்தெழுத்து
 அருள் பண்டமீந்து
 செம்புல நீராக்கிய செய்யவனே சார்ந்துவாழ
 என்முன் வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
5. பாதம் பணிவார் பண்டம் பெறப்பார்த் தலத்தில்
 பற்றிப் பிடித்தெனைப்
 போதமீந்து பொற்கழல் போற்றி வாழப்
 புண்ணியஞ்செய்து புலியூரா
 வாத பித்த தேகமிதுவிழ முன்வந்தெனை
 யாண்ட வான்பதமே
 காதலாலாட்டிக் கண்களால் தேடினேன் என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
6. ஈற்றுவினை செய்தென் வினைப்பகைக்கு
 இணையடி சார்ந்திருந்து
 போற்றும்படிப் புகுந்து நின்று போதவெள்ளமாய்
 அலையெற்றும் பவனே
 சாற்றுஞ் சாற்றுஞ் சைவசமயஞ் சங்கராநின்புகழ்
 கேட்டு அழைத்தேன்
 ஆற்றகில்லேன் அடியேனுய்ய என்முன் வருவாய்
 சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

7. வேதத்தின் உயிராம் பஞ்சாட்சரம்தனை
 விழுங்கியுய்ய வேதவனமே
 பாதம் பதித்து வந்துபதித்து நெஞ்சில் பரவி
 வாழப்பண்பு செய்தாய்
 நாதமுங் கடந்த வெளியில் என்னுடன் வாழும்
 நாதனே நட்டமாடியே
 மாதம்போய் வருடமும் போயின மனங்களிக்க
 என்முன் வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே
8. கற்றிடுங் கலைஞானமெலாங் கறைக்கண்டனே
 நின்கழல்களாம் என்று
 ஒற்றினேன் கண்களில் உள்ளவைத்தேன் உள்நின்று
 ஒளிரும் ஓங்காரமே
 பெற்றிடும் பதமாம் பேராவன்பு வைத்துப்
 பார்த்திருந்தேன் பாசபதா
 கூற்றிடும் பாதக்கமலனே குவலயந் தள்ள
 என்முன் வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே
9. கடிமனஞ் செத்துவாழக் காதலாய்த் தொழுதேத்தக்
 காசினியில் நின்று
 அடிமனஞ் செய்தடியேற்கு வழிபாடொழியா
 வாழ்வு தந்து
 ஈடிணையிலாப் பெரியோய் எளியையாய்
 வந்தடிமை கொண்ட ஈசனே
 செடிசேருடல் விழமுன்னர் என்முன் வருவாய்
 சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
10. ஊடகமாயுள் புகுந்தெனை உருகச் செய்ய
 ஊருணி நீராகிநின்று
 ஆடகப் பொன்னேயெனை அழைத்து
 அருளாரமுதப் பண்டமருளி

ஏடகம்* மலர்ந்திட எண்ணமாய் முளைத்து
ஏத்தி வாழும்வகை செய்தனை
காடகங் கொண்டேக முன்னர் என்முன்
வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

11. என்னெஞ்சை நின்றியூராய்க் கொளவெனைத்
தேடிவந்து இருள்சேர்
வன்னெஞ்சு மாற்றியங்கு வாழும்
வளரொளியே வாண்சுடரே
பொன்னஞ்சேர் கொன்றைச் சடையாய்
போற்றி நின்றென்னையே
நன்னெஞ்சாய் நாடிநிற்கும் என்முன்
வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
12. உள்ளூர்செய் உள்ளங்கொண்டு உருத்திரர்
கோடிதேவர் வணங்கும் ஈசா
அள்ளுறலாய் வந்தெனக் கருளாரமுதப் பண்டம்
ஈந்தடிமை கொண்டு
பள்ளஞ்சேர் புனலாய்ப்பாய்ந்து பரவி நின்னடி
வாழ விதிவகுத்த
வெள்ளஞ்சேர் சடைவிகிர்தா வேண்டுமென்முன்
வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
13. சேய்ஞ்ஞலூராய் நின்று சிற்றடிமைகொளச்
சேதிசொல்வேம் வாவென்றருளிக்
காய்ஞ்சின மகற்றிக் கற்றிடக் கழல்ஞான
மூட்டிய காலகாலனே
உய்ஞ்சிட உண்மைநெறி காட்டிய உத்தமனே
ஓதியுன் நாமம்
ஓய்ஞ்சிடுவேன் உய்ந்துவாழ என்முன் வருவாய்
சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

*ஏடகம் - பனுவல்

14. இருள்கடிந்து இன்பமுத்தி யீய்ந்திட இருநிலம்
நின்று இரிந்து வானுலகம்
அருளால் எனையாட்டி அடியருட் கூட்டிய
அருளானந்த வனமே
பொருளேயிதுவெனப் பாதப்போதங் காட்டிய
புகலூர்ப் பெரியாய்
குருவருளா யெனையாண்டாய் என்முன்
வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
15. வேதமோதும் நாவையெனக் களித்திட்ட வேதமோதியே
விண்ணவர் தலைவா
பாதப்பரிசு தந்து பரவும் பரிசுந்தந்து பனுவல்
பரிசுகேட்ட பாசுபதா
காததூரம் போகவென் விதிக்கு வினைக்கேடு
செய்த காலகண்டா
நாதாந்த வெளியில் நடமாடி யென்முன்
வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
16. கோதாட்டிக் குற்றேவல்கொளக் குவலயத்தார்
காணக் கூவியழைத்து
பாதப் போதாட்டினாயெனை என்பனுவல்
ஆடினாய் பாசுபதமே
நாதமுங் கடந்த வெளியில் இன்பநிட்டையில்
காண நடம்புரிவாய்
சாதல் பிறத்தலிலா வரம்சேர என்முன்னே
வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
17. சித்தாந்த நெறிகாட்டுஞ் சீவனைச் சிவமாக்குந்
தன்மையனாய்ச் சித்தங் கொண்டு
அத்துவித முத்தியின்பமருள அவனி புகுந்து
ஆண்டானாகி நின்று
வித்தாகி முத்திக்கு வரைந்தாயென் நெஞ்சில்
நின்பாதம் நாயேன்
புத்திதத்துவமாய்ச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
என்முன்வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

18. இறைக்காடா யெங்குங் கலந்த பொருளே
 இரிந்து வந்தெனை வாங்கி
 நிறைக்காடு செய்துள்ளொளி புகுந்தாடும்
 நிர்மலனே நீங்கா நினைவால்
 துறைக்காடு செய்துனைத் தேடியோலமிட்டு
 உன்னடியில் வாழ்வேற்கு
 மறைக்காடு செய்திடாது மகிழ்ந்திட என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்கம் மூர்த்தியே.
19. ஆவூர் மகிழும் ஐயனே அருட்டுறையாய்
 அவனியில் அமர்ந்திருந்து
 காவூர் செய்தென் கன்மவினை கழித்த
 கடவுளே காதலாய்த்தொழத்
 தாவூர் செய்து தத்துவங்களைத் தாண்மலர்
 பிடித்து வாழத் தமிழேன்
 பாவூர் அமர்ந்தனையே பதித்துவஞ்சேர என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
20. ஆடூர் அகமகிழும் ஆலவாயப்பனே அன்பில்
 ஆனந்தத்துறையாய் வந்து
 தேடூர்செயத் தெவிட்டாத ஆனந்தந்தந்து ஆண்ட
 தெள்ளமுதே தமிழேன்
 வாடூர் செய்துன் வார்கழல் ஞானம்
 வாரிக்கொண்டு வாழவைத்துப்
 பாடூர் செயப் பணித்தாய் பரமசுகம்பெற என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
21. அருகே வந்தெனை அழைத்தடியருட் கூட்டி
 அடிமை கொண்டு
 மருகற்பிணியாம் மாயாமலத் தொடக்கறுத்து
 மனமாயை நீக்கிப்
 பெருகிடும் பெருங்கருணையாய்ப் பிழைபொறுத்து
 ஆண்டபெரியோய் போதம்
 பருகி உய்ந்துன்னடிக் கீழ்வாழ என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

22. தானைக் காவலொழித்துத் தனியே தாதாடுகொன்றைச்
 சோலையில் நின்று
 ஏனைக்காவல் தள்ளியெனை ஏன்றா யுன்னடிமை
 ஆக்கினாய் யானும்
 ஊனைக் காவல் விட்டுன்னை யுகந்திட
 உள்ளெரி யாடினாய்
 ஆனைக்கா வரனே ஆனந்தசுகம்பெற என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
23. கோதாட்டியெனைக் குற்றங் களைந்து
 கொத்தடிமை கொண்டாய்
 பாதாட்டிப் பரஞான அமுதூட்டிப் பத்தியாய்
 உனைத்தொழு தீடேற
 தாதாடுங் கொன்றை மேனியனே தண்கழல்
 பிடித்தேன் துணையென
 மாதாடும் பங்கினனே பரமானந்தம்பெற என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
24. ஆற்றுப் படுத்தவெனை வீழிநிழ லமர்ந்திருந்து
 அடியனாக்கி எச்சவினை
 கூற்றுப் படுத்திய கொள்கையனே குவலயத்தார்
 குறுகி நிற்கவுங்
 கீற்றொளியாயுள் புகுந்து முழுநிலவாய்க் கிளர்ந்து
 எழுந்த ஒளிச்சுடரே
 ஆற்றேன் என்று ஓலமிட்டேன் என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
25. தலையலங்கார மின்றித் தாழ்ந்து தரணி வந்து
 தக்கோனாய்த் தரித்துநின்று
 அலைந்திடு மாந்தர்காள் வம்மின் என்றழைத்து
 அன்பிலானந்தத் துறைசெய்து
 உலைமுகங் கண்ட மெழுகுபோல் உருகி
 ஓலமிட்டுத் தேடவைத்தனையே
 குலைந்திடாமல் குறுகி நின்கழல் கூடிட என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

26. வெல்லும்படி வினைக்கு வினைமுற்று வைத்து
 விழுத்தினாய் தொண்டரினம்
 அல்லும்பகலும் நின்னடிச்சவடு போற்றி நின்று
 ஐந்துமந்திரம் போற்றிடச்
 சொல்லும் பொருளுமாயுள் புகுந்து சோதியாடிச்
 சொல்லும் பொருளுங்கொண்டாய்
 இல்லையேல் நின்னருள் எவ்வணமுய்வேன் என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
27. தாமாந் தன்மையனே தரணியில் வந்து
 தந்தாய்நின் தண்ணளியை
 நாமார்க்குங் குடியல்லோ மென்றுன் நாண்மலர்ப்
 பாதம்பற்றி நின்றே
 பாமாலை புனைந்தேத்தி நித்தம் உன்பொன்னடியைப்
 பூசிக்க வைத்தாய்
 கோமானே குழைந்துன்னடிக் கீழ்வாழ் என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
28. அடைந்திடும் அடிமையில் கூட்ட அலைகடலருகே
 நின்றெனக் கருளி
 முடைந்தாய் முக்கண்ணா உன்பணியில் நாயேனு
 முயன்றேன் முனிவா
 அடைத்தேன் நெஞ்சில் நின்நாமம் ஆர்வங்கூர்ப்
 பயின்று நின்றேன்
 கடைத்தேறிக் கடையே னுய்ந்திட என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
29. விண்ணோர் தொழுதேத்திடவும் விகிர்தா
 இவ்வியனுகில் விரிந்து
 கண்ணாரத் தொழுதேத்துங் கடவுளாய்நின்று
 உருவமேனி காட்டி
 எண்ணார்ந்து வாழ ஏழையேனை எழுதி
 வையெனப் பணித்தாய்
 பெண்ணார்ந்த பாகமுடையாய் பிழைபொறுத் தென்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

30. நேயமாய் நின்றாரெலாம் பாயும்புலியானார் கண்டீர்
 பரமனே நாயேன்
 நேயமாயுன் நாமம் வாயிலும் மனதிலும்
 வைத்தேன் நெய்யதாயே
 தாயாகிவந்து தத்தெடுத்துத் தவத்தில் விடுத்த
 தாணுமாலாய மூர்த்தியே
 தாயிருக்கச் சேயனேன் கலங்காம லென்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
31. பாலைவனத்தில் பெய்த அமிர்த தாரையாய்வந்து
 அருளாரமு தூட்டிக்
 காலைமாலை கரவாதுன்கழல் கற்றுவாழக்
 கதிசெய்த கடவுளே
 தலைமேல் கைவைத்துத் தாளாமல் நின்கழல்
 சிக்கெனப் பிடித்து
 ஓலையெடுத்து உன்கழற்கே வைத்தேன் என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
32. கடுத்த நஞ்சுண்டகண்டனே கழல்பற்றிவாழ
 அடியார் கூட்டில் வைக்க
 அடுத்த வினையழித்து அளித்துன் நல்லருள்
 ஆரமுதம் அடியேனை
 விடுத்தாய் உன்பாத சேவையிலே தடுத்தாட்
 கொண்டு தரணியிலே
 நெடுத்தென் நெஞ்சில் வாழும் ஈசனேஎன்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
33. ஆங்கணைந்த ஆலநீழற் பிரானார் சித்தங்
 கொண்டு அடிமைகொள
 ஈங்கணைந்து வீழிப்பிரானாய் இருந்து சித்தங்கொண்டு
 ஈந்தான் போதம்
 பாங்கணைந்து பணிசெய்யப் பாதப் பரிசு
 நாயேன் பரிசாய்க்கொண்டு
 ஈங்குக் குழைத்துவைத்தேன் சொன்மாலை என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

34. உடையாளும் நீயும் என்னுள் புகுந்திடப்
 பத்தரினங் கூட்டினாயெனை
 உடைமையாக்கினாய் ஓதினேன் நாமம்
 ஐந்தெழுத்தைத் தனி
 உடைமையாயுனைப் பற்றி நிற்கப் பணித்தாய்
 எழுதி வையென
 உடையவனே உனைச்சிக்கெனப் பிடித்தேன் என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே
35. அன்னமும் நீருமூட்டி வளர்த்தனரெல்லாம் வேறுபட்டு
 நின்றனர் அரைசே
 என்ன செய்வேன் எல்லாமுன் செயலென்றெண்ணி
 நின்கழல் சிக்கெனப் பிடித்து
 பொன்னம்பலம் நீடுழிவாழ்க வென்று புகழ்ந்து
 போற்றி நின்றேன் எனையாண்ட
 மன்னவனே என்று மனங்கசிந்து ஓலமிட்டேன்என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
36. மதிபொதிந்த சடைமுடியாய் மாநிலம் முகிழ்த்து
 மன்பதை பற்றிநின்று
 கதிவிதி செய்தாய் கழற்சேவை கூட்டிப்
 பாதம்பதித்தாய் நெஞ்சிலே
 வதிநிதி செய்து வேண்டும் நின்கழல் ஐயாளன்
 வழுத்திவாழ வகுத்து
 மதிபொதிந்த பனுவல்செயப் பணித்தாய் மனம்மலர
 என்முன் வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
37. இழுக்காம் மிகும்இம்பருலக வாழ்வைத் தள்ளி
 இன்பமுத்திர இழிந்துவந்து
 அழுக்கு மலநீக்கி ஆண்டானடிமைமுறை
 அருளுலகில் அமர்த்திய அரசே
 செழுக்கமலப் பாதந்தனைச் சிந்தையில்
 சிறைசேர்த்தேன் செல்வமே
 தழுக்குந்துயர் தனிமை நீங்கிட என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

38. நெறியாய்த் தொழக்கொள நெறிசெய்து நீடு
 வாழ்ந்து நீநிலத்தில்
 குறியாய்ச் செய்தனை குறிக்கோளாய்க்
 குழுத்தொண்டரிற் கூட்டி
 அறியா நாயேற்கு அறியும் அருள்செய்து
 நல்அளியா ரமுதமாய்த்
 தெறியா நின்றெனைத் தாங்குந்தவமே என்முன்
 இன்று வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
39. குழைத்துன்னடிக் கீழெனைக்கொளக் கொள்ளிட
 நதியாய் வந்தெனை
 அழைத்தாயுன் பணிக்கே நாயேனுனை யழைத்து
 அலறி யோலமிட்டு
 உழைத்தேன் உன்னடிக்கீழ் உன்கழல் சேர
 உலகெலாம் பரந்த உண்மையனே
 தழைத்துன் கழல்கீழ் வாழத் தண்ணளியுடன்
 முன்வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
40. தொழிலாலுனக்குத் தொண்டடிமை செய்யத்
 தூலமேனி தாங்கிவந்து
 விழியாலருள் செய்தெனை வாங்கிய விகிர்தனே
 வேண்டுவதுன் கழலேயென
 இழிவரல் செய்திவ்வுலகம் இரந்து நின்றேன்
 இம்பரும்பர் பிரானே
 வாழிவாழி யென்றேத்தும் ஏழையேன்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
41. பூசம்பொலிந்தாடும் புகழான் பொன்மேனிப்
 பொலிவுகாட்டிப் பரிந்துவந்து
 நேசம் செய்யுமடியார் கூட்டங்கொள நின்றெனை
 நுழைத்தான் பணியில்
 தேசம் தெரிந்திடத் தொண்டடிமையில் நின்று
 தேசானேசா என்றேத்தினேன்
 ஈசனே எந்தையே ஏற்றந்தந்திட என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

42. மாசிக்கடலாட்டு மகிழ்ந்தாடும் மாசிலாமணியே
 மறைக்காடனே மோனமே
 ஊசிடும் வினைசெய்து உள்புகுந்து ஓங்குணர்
 வாயொளி பரந்தாடுஞ்
 சசிசேர் சடையானே சொன்மலர் கொடுனை
 அர்ச்சிக்கப் பணித்தனையே
 கசிந்து ஓலமிட்டுனை யழைத்தேன் என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
43. என்புமாலை கொள்ளும் எங்கள் பிரானார்
 எளியேங்கள் இடர்தீர்க்க எளியையாய்
 வன்பு மனத்தேனை வலியவந்தாட் கொண்டான்
 வானார்காணா இன்பந்தந்து
 அன்புற்றிருக்க அளியா யென்னுள் புகுந்த
 அன்பிலானந்தத் துறையே
 இன்புற்றிருக்கும் வழிகாண என்முன்னே
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
44. பரவுவார் பாவந்தீர்க்கும் பசுபதி பாவநாசஞ்செயப்
 பதிந்து வந்து
 விரவுவார்கழல் வைத்திடவெனை வாங்கிவழுத்தும்படி
 அடிமை செய்து
 இரவும் பகலுமிறந்து இன்பநிட்டை மேவியிறந்து
 வாழ இட்டங்கொண்டாய்
 வரவு போக்கிலாமல் என்முன் வந்துநிற்பாய்
 என்ஆலவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
45. பாயுஞ் சினமது கண்டீரோ பரமனீரே பிதற்றியுள்
 நாமம்பற்றி உன்கழல் வாழ
 தாயுமிருக்கச் சேயுங் கலங்க விதியோஎன்
 தாயுமான மூர்த்தியே தினந்
 தேயுந்தேயும் என்னலும்பு தோல்போர்த்த வுடம்பு
 உனைத் தேடித்தேடித்தான்
 சாயும்படி ஓயும்படி நின்னடிக்கீழ் என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

46. அக்குமாலை யணியும் அம்பரன் அன்பருள்ளங்
கொண்டருளும் பான்மையாய்
தக்க பெரியோனாய்த் தங்கித் தாமாந்தன்மை
காட்டித் தாள்கூட்டித் தன்னை
நெக்குநெக்காடி நேடிவாழும் நிதிதந்துய்யக்
கொண்டான் நிமலன்
புக்குநின்றாடிடப் புனிதந்தந்திட என்முன்
வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
47. மூன்று காலமல்ல முப்பதுகாலம் நித்தலும்
உனைத்தொழுது நின்றேன் முதல்வா
ஏன்றுன்னடியருட் கூட்டி ஏற்றி வைத்தாய்
பஞ்சாக்கரப் படிமிசை
கன்றுதாயைத் தேடுமாபோல் தேடிக் காதலாய்த்
தொழுதேத்தி நின்றேன்
அன்றும்இன்றும் என்றும் எனையாள என்முன்
வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
48. தூளி செய்திடவென் வினைக்கு தூமறை
பயில்வாரின் பண்மகிமுந் தூமணியே
களிசெய் தென்னுள்ளங் கொள்ளம்பூராய்
நின்றாடுங் கோமளமே
எளியையாய் எனைவந்தாண்ட ஏகமேயுனை
எந்நேரமும் ஏத்தி நின்றேன்
இளிவரல் செய்திடாமல் ஏகபாதமா யுனைத் தேடும்
என்முன் வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
49. ஊண்தந்து வளர்த்தனரெலாம் வீண்பழி செய்ய
உன்செயலெலாம் என்றெண்ணி
நாண்மலர்ப் பாதமே நான்தேடும் பொருளென்று
கொண்டு நாளும் பொழுதும்
காண்பான் காட்சி காட்சிப் பொருளெலாம்நீயாய்க்
கொண்டு நின்றேன்
பூண்டேன் பத்தியே பற்றுக்கோடாய் என்முன்
வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

50. அழியும் பாவஞ்செய அருட்டிரு மேனிகொண்டு
 இரிந்துநின்று அமராக்கரிய சோதியே
 பழியும் பாவமுங் கழுவிப் படையாயெனக்கு
 ஐந்து மந்திரமும் நீறுந்தந்த பரமா
 விழியும் அருளுஞ்செய வீழிநிழல் வீற்றிருந்த
 கொற்றவனே வாழ்த்தி வாயாரக்
 கழியுங் காலமுமாய்க் களித்திடும் என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
51. கண்டுங் கொண்டுமென் தொண்டு நின்கழற்
 சேவடியென் சென்னி
 கொண்டுங் கொடுத்தும் வாழக் கோதாட்டிய
 என் கோமளமே
 மிண்டுங் கொண்டார் மாநிலத்தார் மலரகிதரே
 மலர்ப்பாதமே என்மனதில்
 யாண்டுங் கொண்ட தொண்டடியேன் என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
52. இசையால் தொழுதேத்தும் அடியார்க்கு இன்பநிலை
 கூட்டும் பெருமானே
 திசையார் தொழுதேத்தும் பெருமான் எனைத்
 தொண்டனாய்க் கொண்டீர்
 வசையுங் கொண்டுன் கழற்கண் வைத்தேன்
 என்வாயும் மனமும் உடலும்
 இசையும்படி உன்னடியில் நாயேன்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
53. கொல்லிடுங் கூற்றென வந்துமோதுமுரை யெலாங்
 கொண்டுன்குரை கழற்கே
 அல்லும்பகலும் அழுது காமுற்று அரற்றினேன்
 அறிந்திலையோ அருட்கடலே
 வெல்லும் வினைக்கிறுதிசெய்து உன்கழல் சிக்கெனப்
 பிடித்து வாழச்செய்தாய் சித்தம்
 எல்லியும் பகலும் இரந்து நின்றேன் என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

54. ஆளாயுனக் கடிமை கொண்டாயெனை ஆதவனும்
 மாதவருங் கண்டுகொள
 மீளாவடிமையில் எனைவைத்தென் சித்தவானில்
 நடமாடும் மாணசமயிலே
 கேளாதனவெல்லாங் கேட்பித்தாய் கேடில்லா
 உன்னடிமையில் நிற்கவுந்
 தோளாச் செவியாய்நின்று தேடினேனுனை என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
55. நெஞ்சொன்றி நினைந்து துஞ்சி நினைந்தெழுந்து
 நின்மலா எந்நாளுமுன்
 அஞ்செழுத்தோதி ஐந்தடக்கி ஆராத காதலுடன்
 அப்பனே போற்றி போற்றியென்று
 செஞ்சொன் மலரும் நன்மலருங் கொடுனை
 அர்ச்சித்து ஆதரித்தழைத்தேன்
 வஞ்சினங் கேட்டுமிக்க வற்றல் மரமானேன்என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
56. புன்னெறியதனிற் செல்லும் போக்கை விலக்கிடப்
 பொன்மலர்ப் பூங்கா முன்றிலில் நின்று
 நன்னெறி காட்டியெனைத் தடுத்தாண்ட நாதனே
 நான்மறைகாணா நாத முதல்வனே
 முன்னெறியாய் முன்னின்றாண்ட முனிவாமுன்னேஸ்வர
 முனிவா மோன ஞானமயிலே
 பொன்னெறியாய்ப் போற்றியுனை ஆதரித்தழைத்தேன்
 என்முன் வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
57. கீதம்பாடுமடியார் நாதமதில் நடமாடும் நம்பனே
 கந்தமலராடுங் கறைக்கண்டனே
 மூதறிஞனாய்வந்து முற்று முழுதாண்ட மாலறியா
 ஞானமயிலே ஞான நடமாடியே
 சேதமிலாச் சிவானந்தத்துள் சிறியேனைச் சேர்த்த
 சிவஞானதீபமே செஞ்சுடர் மூர்த்தியே
 ஆதரித்து ஓலமிட்டுனை அழைத்தேன் என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

58. வற்றல்மரமாய் நின்றுனை வாழ்த்தினேன் வாயார
 நின்நாமம் பூண்டேன் ஐயனே
 கற்றல் கேட்டல் களித்தலெல்லாம் நின்கழல்மலர்
 என்று கழித்தேன் காலமதை
 ஆற்றலெலாம் அன்புமலர் சொன்மலராக்கிப் பாமாலை
 செய்துனக்குச் சூட்டினேன்
 நோற்றல் செய்துன்நாமம் நேடிநின்றேன் என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
59. தேற்றுந் திருக்குறிப்புடன் தேடி வந்தெனக்குத்
 தந்தாண்டாய் பாதம்
 கூற்றுஞ் செய்தாய் உற்றமுஞ் சுற்றமுங்
 கோலால பூஜையாய் நின்று
 நீற்றுந் தந்து நித்தலுந் தீர்த்தாட்டினாய்
 திருவருட்டுறையாய் நின்று
 குற்றம் பொறுத்துக் கூடி நின்கழலில் வாழஎன்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
60. வண்டுந் தேனுங்கூடுங் கொன்றை வேணியாயுள்
 கருணை மேனிகொண்டு வந்து
 கண்டு கொண்டடியேனுய்யக் காட்டிக் களிற்றுப்
 படியேற்றி வைத்தாய் காசினியில்
 ஆண்டுன்னடியரில் கூட்டியடிமை கொண்டாயே
 அறிவில்லாத எனையும்
 வேண்டும் வேண்டும் உன்திருவடியே ஐயா என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
61. ஊற்றுநீர் கண்கள் பெருக்கிட உள்ளூருகியுனை
 ஊக்கமாய்த் தொழுதுன் பாதம்
 போற்றிநின்றேன் போற்றி போற்றி யென்றே
 போதநாதனாய்ப் புவனியில் புகுந்து
 ஆற்றிடத் தவந்தந்து அளியுள்ளமாய்ப் பரந்த
 வெள்ளமே ஆலவாய்க் கோவளமே
 சாற்றினேன் என்சுக துக்கமெலாந் தீர்க்கஎன்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

62. நாடுருவிநின்று நன்னிலமதில் நல்லடியார் கூட்டஞ்
 சேர்த்திடவே யன்று
 வேடுருவாகி வனத்தில் பார்த்தனுக்குப் பாசுபதம்
 ஈந்தருளிய பசுபதிஈசனேநீ
 தேடுருவி நிற்கப் புகுத்தினாய் தெவிட்டாத
 ஆனந்தமதில் தெள்ளமுதாய்
 ஊடுருவி என்னுள் நின்றிடும் நின்மலமே
 என்முன் வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
63. மண்ணிலே வந்த பிறவியே மிக்கமேலா மென்று
 மகிழ்ந்து மலர்ந்து வாழக்
 கண்ணினாலுற்று நோக்கி கன்மமாம் மும்மலங்கள்
 கழித்தல் செய்துன்
 பண்மகிழ்ந்து பாடிப் பார்த்துன் கழல் வாழப்
 பதஞ்செய்த பஞ்சமுகமே
 எண்ணியுன் கழல்வாமும் ஏழையேன்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
64. மேலே மலரவனுங்காணாது ஓலமிடக் கீழே
 மாலவனுங் காணாது ஓலமிட
 ஏலேஇங்கே வாருமென்றெமை யழைத்தருள
 நின்றாய் ஏகமாய்
 பாலேயன்ன நீற்றுமேனியனாய்ப் பரிந்து தந்தாய்
 பஞ்ச மந்திரந்தனை
 இலையெனக்கொரு வேறுதுணையென்று ஓலமிட்டேன்
 என்முன் வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
65. வெண்டிங்கள் வெருவப்பார்க்கும் அரவமிரண்டின்
 பகைதீர்த்த படர்சடையாய்
 ஈண்டிங்கு வந்து வீழிநிழலில் இருந்தாய்
 எங்கள் தவங்கொள்ள
 கண்டுங் கொண்டுங் கொடுத்தும் உமக்காட்பட்டேன்
 காதலாய் சிவனே
 அண்டங் காணவின்று அரற்றினேன் என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

66. தைகலந்த பூசப்பகலாடுந் தாழ்சடை வைத்த
 தில்லைநாதர் தண்ணளியாய்
 வைகலும் எல்லியும் வாழ்த்தி ஏத்திவாழும்
 வகைசெய்து நாயேன்
 கைகலந்துச்சி வைத்து உன்திசை நோக்கி
 கும்பிடுங்கதி செய்தனையே
 மைகலந்த கண்டம் போற்றினேன் என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
67. நெடியானும் மலர்ப்புடை யானும் நேடியும் காணா
 நின்ற நெடுஞ்சோதியாய்
 பொடியாய்ச் செய்தாய் வினை புகுத்தினாய்
 புகுநெறியிலே யென்னை
 அடியான் இவனென்றெழுதி நெஞ்சிலே முத்திரையாய்
 அஞ்செழுத்தை ஆகவே
 முடியா முதலே என்றும் உன்நாமம் பிதற்றினேன்
 என்முன் வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
68. நான்எனது செற்றுவாழ நாயேற்கு நலமீந்தாள
 நல்லடிமை கொண்டு
 தான்நின்றாடுந் தன்மையாய் சிந்தை செய்திட்ட
 தாணுவே தயாபரனே
 வாண்குடரே வானிரிந்து வந்தெனை யாண்ட
 மாசில்லாச் சோதியே
 யான்பெற்றபேறு பெறும்பேறென்று போற்றுமென்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
69. சிரமதின்மேல் கைகள்கொள அருவிநீர் கண்கள்
 கொள நின்நாமம் வாய்கொளத்
 தரணியிலெனைத் தடுத்தாண்ட தெய்வமே
 தில்லைநாதனே நின்பாதம்
 நிரந்தரஞ் செய்துநெஞ்சில் நீதியாய் நித்தலும்
 பாடினேன் நின்புகழ்தான்
 வரமடியார்க் கீயும் அருள்வள்ளலே வரந்தர
 என்முன் வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

70. பரஞானமடியார்க் கீயும் பெற்றியனாய் பூதலம்
 புகுந்து நின்றபரமனே
 கரசேவை கொண்டென் சிரமதிலே சீர்கழற்கு
 இடஞ்செய்து கடையேன்
 இரவும் பகலுந் தாண்டி இன்பநிட்டையில்
 உனைச்சேர்ந்து வாழத்
 தரஞ்செய்தவுனைத் தேடி ஓலமிட்டேன்
 என்முன் வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
71. சிறைசெய்யாக் கண்ணீர்கொண்டு சித்தஞ் செய்த
 செங்கமலப் பாதங் கொண்டு
 நிறையதாய்த் துணைகொண்டு நின்று நித்தலும்
 நின்னருள் வேண்டிநிற்குந்
 துறையதாய்த் தந்து தேவே திருஆலவாய்க்
 கோவே எனத்தந்தனையே
 குறைவில்லாச் செல்வ மென்றேத்திடும் என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
72. வெள்ளிமலையாய் பொன்னம்பலத்தாய் விரும்பி
 வினைமலி நிலம் புகுந்து
 பள்ளிமால்பிரமன் காணாச் சோதியே யுன்னடியன்
 என்றெழுதி நெஞ்சில்
 தெள்ளித் தெளிந்து தெவிட்டா ஆனந்தந்
 தந்த தேசோமய மென்று
 உள்ளியாயுனை யுள்வைத்துருகி நிற்கும் என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
73. காட்டிப்பல திருவிளையாடல் கடல்மேவும் காசினியில்
 கூடி நின்று
 வீட்டிடச் செய்தாய் வேதவனமே விரும்பும்
 அடியார் வினையெல்லாம்
 பாட்டினாற் பத்தியாய் பரவசமாய்ப் பணிந்தேத்தி
 நின்றேன் போதமே
 ஓட்டிடச் செயவென் வினைஒல்கி நிற்கும்
 என்முன் வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

74. ஈறில்லாப்புக்கழே ஈசனே என்றுன் தாள்புகுந்த
 இணையில்லா அடியார்க்கு
 வேறில்லா வாழ்வீந்திட வந்தெமை யாண்ட
 வளர்சடை வள்ளலே
 மாறில்லா மனம்வைத்து அதில்லுன் கோலம்
 வைத்தனையே மாசில்லா
 ஈறில்லாத் தமிழ்மொழியால் ஏத்தினேன் என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
75. நிறையுள நெறிகருதி நாயேன் நித்தலும்
 நீண்மலர்ப் பாதம் நினைந்து
 இறையே பிரியாது துஞ்சும் போதும்
 பிரியாது தொழுதெழுந்தேன்
 பிறைகுடியே பிறத்தல் சாதலில்லாப் பிரியாப்
 பேரின்பம் வேண்டினேன்
 கறைக்கண்டனே அடங்குமிடந் திருவடியேஎன்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
76. உன்கோயில் வாசலில் பிச்சனாக்கி நாயேனையும்
 அடியனாக்கினாய்
 என்னுடை கைகால் செவியுடம்பெலாம்
 உன்தொண்டிற்காய் வைத்து
 உன்னுடை பாதம் நெஞ்சில்வைச்ச பொருளாய்க்
 கொண்டேன் உத்தமனே
 இன்னும் பிச்சனாய் நின்றுனைப் பற்றினேன்
 என்முன் வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
77. நெறியல்லா நெறியில்நின்ற நாயேற்குப் புகுநெறி
 யீதென்றருளிய நிமலனே
 குறியுந்தந்து கோலங்காட்டி யாண்ட கோலால
 பூசையே கோலநெறியே
 அறியும் நெறியாய் அருண்மலர் பாதநெறியில்
 அழுத்திய அரசேயுனை
 வறியனாய் நின்று என்னோமும் உனைவேண்டினேன்
 என்முன் வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

78. மையாடிய கண்டத்தாய் மையலாயுன்னடி தேடி
நாயேன் வாழ்ந்திடப்
பொய்ப்பிரபஞ்சத் தள்ளிப் போதத்தீர்த்த மாட்டிப்
புனித நீறுதந்து பதமாய்
மெய்ப்பொருளாம் நின்றபமாம் ஐந்து மந்திரம்
ஊட்டினாய் மருந்தாய்
எய்ப்பில் வைப்பாயுனைப் பற்றிநின்றேன் என்முன்
வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
79. வேலின் நுனிமிகு சூலமேந்தி அஞ்சலென் றருளிய
வான்வெளிச் சுடரே
நூலினொடு ஐந்துங்கெட்டு நாயேன் உன்னுடன்
கூடி வாழ்ந்திட
வாலின்மீது பஞ்சாட்சர மேவிய வானின்றிழிந்த
பசுநிரை காக்கப் பணித்தாய்
நூலினால் மணநிறைமாலை கோலினால் எழுதினேன்
என்முன் வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
80. தாயினும் நல்ல தலைவனென்று நின்னடிபற்றிப்
போற்றிசைத்தேன் தயாநிதியே
காயாம் பிரபஞ்சந்தள்ளி நின்று திருவடிஞானங்கருதிக்
காயமிதிலுன்னடி சேரச்
சாயாவன்பு பூண்டு சிவசிவ என்று என்னேரமும்
ஓதிச் செத்துநின்றேன்
தியங்கி நின்றுனைத் தேடி ஓலமிட்டேன்
என்முன் வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
81. கால்கைகண் செவியெலாமுன் பணிக்கே கொண்ட
கறைமிடற்றனே கல்
ஆல்மகிழ்ந்த அமரதேவனே யெனையாள வீழிக்
கடவுளாய் நின்றவமுதே
கால்கோள் செய்தென் வினைக்குக் கால்சூட்டியாண்ட
கடவுளே நாயேன்
கல்லுங்கனியக் கதறி ஓலமிட்டேன் என்முன்
வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

82. கண்ணாய் உலகந்தனைக் காக்குங் கண்ணுதற்
கடவுளே காசினியில்
மண்ணார் கொன்றைச் சோலையில் வண்டுபாட
நின்றென்னை யழைத்துப்
பண்ணார் மிகுபாடல் செய்ப்பணித்தனையே பரமே
பண்ணமர்ந்த தேவே
எண்ணார்ந்திரவும் பகலும் இருந்தேன் என்முன்
வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
83. வாளும் நாளும் பேருங் கொடுத்த இராவணன்
இலங்கையில் வீற்றிருந்து
மீளாவடிமை கொண்டெமை யீடேற்ற முன்வந்த
காருண்ய மூர்த்தியே
கோளும் நலியக் குற்றமும் நசியக் குடிமுழுதாண்ட
கோமளமே குழகனே
நீளநினைந்து நித்தலுந் தொழுதேன் என்முன்
வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
84. வினையாயினன தீர்த்தெனையாள வேதவிகிர்தனே
வவ்வி வந்து
நனைந்தனைய கண்களாய் நாவினால் உன்நாமம்
பிதற்றி வாழத்
தனையொப்பிலாச் செல்வமாய்த் தரணி புகுந்து
தந்தாண்டாய் தண்ணளி
எனையாளுடைய அண்ணலே என்முன்
வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
85. உம்பார்க்குள்ளிருந்தும் உம்பரும் நண்ணரிய
அரும்பொருளே
இம்பருலகம் இணைந்தாய் இகபர மீந்தெமை
ஆட்கொள்ளவே இன்று
செம்பொருளாய் நிற்பாதம் பற்றிய இன்ப
நிட்டையில் வைத்தனையே
கொம்பரில்லாக் கொடி போலானேன் என்முன்
வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

86. தொழுதெழுந் தொண்டர்க்குத் தண்ணளி செய்யுந்
 தேவனே தொழும்பிலெனை
 விழுத்தினாய் விரும்பினாய் கைகால் மெய்யெலாம்
 நின்தொண்டிற்கே
 கழுத்தில் நீலமணி கொண்டவுனக்குப் பலபாமாலைகள்
 சூட்டி நின்றுநிதம்
 அழுது தொழுது விழுந்துனைத் தேடினேன்
 என்முன் வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
87. நெடியானுங் கடிமலரானும் நீடியுந் தேடியுந்
 காணா நிமலனேநின்
 அடியாரும் அருமறையும் அருள்நீறும் அருள்பொலிய
 அவனி புகுந்து
 செடிசேருடலஞ் சிதைந்திடு மென்றுணர்த்தி
 உனைப்போற்றிட வருளினாய்
 கொடியுடைச் செல்வாவுனைக் கூவினேன்
 என்முன் வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
88. சாமவேதமும் ஓமவேதமுமாய் நான்கு வேதந்தந்த
 சதுர்மறையாயுயே
 ஓமஞ்செய்தென் வினைக்கு ஓதமாயுள் புகுந்து
 காலை மதியம் மாலையாடுஞ்
 சேமஞ் செய்தென் சேமங் கொண்ட செய்யமேனியனே
 உனைஎந்நேரமுஞ்
 சோமசுந்தரம் என்று கூவியழைத்தேன் என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
89. நாடுமேவி நாடுதந்த பழிப்புமமேவி நாயேன்
 நின்நாண் மலர்ப்பாதமே
 தேடும் பொருளெனத் தெளிந்து தேடுவதே
 சித்தாந்தமாய்க் கொண்டு
 வீடுநாடி விருப்பு வெறுப்பற்ற ஞானநிட்டை
 மேவியுனைத் தேடினேன்
 ஆடும் அம்பரமே அகங்குழைந்துனைத் தேடினேன்
 என்முன் வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

90. பொல்லா ஐவர்கெடச் செத்தாரைப்போல் திரிந்துன்
பணியில் நின்று பரமா
எல்லாம் உன்செயலென் றோர்ந்து இறுமாந்திருந்தேன்
ஏகமாயுன்னுடன்
கல்லுஞ் சொல்லும் எறியுங்கொண்டும் கல்லுங்
கனியுங் காதலுடன்
சொல்மாலை தந்து போற்றினேன் என்முன்
வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
91. சித்தாந்த முத்தி நல்குஞ்சிவாயநம பஞ்சாட்சரந்தனை
நாயேற்கருளிப்
பத்திமையும் அடிமையும் மகிழ்ந்த ஆலவாய்ச்
சிவனே நாயேற்கு
அத்துவித முத்திநிலைகூட்டி இன்ப நிட்டைதனை
மேவிட வைத்தனையே
சித்த சுத்தியாய்ச் சிவநெறியில் தேடினேன்
என்முன் வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
92. பறவைகள் மிருகங்கள் பணிந்து ஈடேறின
நின்பதம் பாதக் கமலந்தனை
மறவறாது பிரிவுறாது தளர்வுறாது மகிழ்ந்தேத்தி
எந்நேரமும்
புறங்காடு மகிழ்ஈசா போகாதென் சிந்தையில்
புகலிடங் கொண்டவுனை
இறவாத அன்புடன் இறைஞ்சினேன் என்முன்
வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
93. மன்றுள் ஆடும் மாணிக்கமே மரகதமுடனே
அன்றுவந்து அஞ்சலென்றருளிப்
பொன்றுந் தேகம்போடமுன் புண்ணியர் கூட்டில்
வைத்தென் சேவைகொண்டு
சென்றவிட மெல்லாம் எனைப்பிரியாது வாழுஞ்
சிவனே உன்னாமப்புணை
என்றும் என்நாவில் கொண்டழைத்தேன் என்முன்
வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

94. சந்திக்கச் சகளநிஷ் களங்கமேனி காட்டிச்
 சகசமலங் கழித்துச் சிவமே
 சிந்தித்துய்ந்திடச் சிந்தையில் தைத்தாய் நின்நாமமும்
 பாதமும் தரமாய்ப்
 பந்தித்து நின்றேன் பரமா யாருமில்லா எனக்கு
 நீயே யுறவென்று நின்றிட
 அந்தியுஞ் சந்தியுமுனைத் தேடினேன் என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
95. கூடியே நெஞ்சினுள் குடிகொண்டெனை யாண்டிட்ட
 கூடலால வாயரனே
 நாடியே நின்நாண் மலர்ப்பாதம் வைத்த
 பொருளெலா முன்நாமமே யென்ன
 தேடியே வந்துன் நாத்தந்து புகழ்பாடிட
 பணித்தனை நாயேற்கு
 ஓடியே வந்துன் கழலில் வீழ்ந்திட என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
96. அப்பனே ஆலவாய் சொக்கலிங்கக் கடவுளே
 அடியேற்கு எளியையாய் வந்த
 ஒப்பிலப்பனே உன்னையன்றி ஒருபொருளும்
 வேண்டேன் ஒண்மையனே
 தப்பிலாத் தவத்தில் தனியளாய் உன்னோடு
 ஒன்றாகி வாழவைத்த
 செப்பரிய சிவமேயுனை நண்ணிவாழ என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
97. அடிபோற்றும் அடியார் கூட்டந்தனை சிவலோகந்தனில்
 வைத்து நீயவனி புகுந்து
 குடிவாழ்க்கை கொண்டு குடிகுடியாய்த் தொண்டரினங்
 கொண்ட கோமளமே
 படிமிசை வைத்தெனைப் பாமாலை செயப்பணித்த
 பரம்பொருளே பவநாசனே
 வீடியுன் பாதந்தனில் வீழ்ந்திட என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.

98. புகலிடம் பேதையேற்குப் புகுதற்கரிய நிற்பொற்
 கழலாமெனப் புரிந்து
 அகலோகந்தனை யுனக்காக்கி அன்பாலாட்டிட
 அருளானந்த வனமாய்ச்
 சுகலோகஞ் செய்த சிவஞான போதமேயுனை
 எந்நேரமும் போற்றினேன்
 அகநெகப்பாடி யருகி அலமந்தேன் என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
99. ஆடகச்சீர் பொற்குன்றே ஆடகமன்றில்
 ஆடல்செய் அம்பலவாணரே
 நாடகத்தால் உன்னடியார்போல் நடித்திடவும்
 நாயேனையும் நயந்துவந்து
 ஊடகத்தில் புகுந்துள்ளொளிசெய் உத்தமனே
 உரைத்தமாலை கொண்டு
 வீடகமாய் நிற்பாதந் தந்திட என்முன்
 வருவாய் சொக்கலிங்க மூர்த்தியே.
100. பொன்மலர்க் கொன்றை மாலைசூடும் பொன்னம்பல
 வாணரே போற்றி
 நன்மலர் கொடுன்பாதம் நண்ணும் அடியார்க்கு
 நலஞ்செய்வாய் போற்றி
 இன்மலராய்க் கொண்டாய் கண்ணெடுமாலன்தந்த
 சிவபூசையில் போற்றி
 சொன்மலர் மாலை கொண்டெனக் கருள்வாய்
 என்சொக்கலிங்க மூர்த்தியே போற்றி போற்றி.

சிவம் சிவம்

முற்றும்.

கண்பாருமையா மாலை

கலைஞான மில்லாக் கடையேற்குக் கழல்காட்டிச்
சேவைகூட்டிய கணபதியே
உலைஞானமிகு உம்பர்பதம் வேண்டேன்
இம்பர்பதமும் வேண்டேன் ஓங்காரமே
நிலைஞானமாம் நின்திருவடி ஞானமேயான்
வேண்டுஞ் செல்வம் நிமலனே
தலைஞானம் இதுவென்றோர்ந்து தலையில்
சூடிவாழத் தாணுவே யருள் செய்வாயே.

1. நிறைக்கொண்ட சிந்தைசெய்து என்னுள்ளே
புகுந்து நின்றெனைத்
துறைக்கொண்ட தூண்டா மணிவிளக்கே
தொல்வினை நீங்கி
நறைக்கொண்ட நின்நாண் மலர்ப்பாதந்தனைச்
சிக்கெனப் பிடித்துக்
கறைக்கண்டனே வாழுங் கடையேனைக்
கண்பாருமையா.
2. பத்தனாய்க் கொளும்பொருட்டுப் பாரினில் பற்றிக்
கொண்ட என்பரமனே
சித்தத்தை நிற்பால் வைத்துச் சிவாயநம
என்றோதினே னென்னேரமும்
அத்தனாய் அன்னையாய் எனையாண்டருளிய
அருட்பெருந்துறையே
உத்தரகோச மங்கையானே உன்னடியேனைக்
கண்பாருமையா.
3. பெருங்கருணைப் பேராறாய் வந்தெனைப் பற்றிப்
பிடித்த பெரியானே
அருங்கவலை தீர்த்தடியனாக்கி அருள்நீறு அருளிய
அங்கயற்கண்ணி பாகா

திருந்து மலர்த்தாள் தரித்து நின்றாய் என்தாயிற்
 சிறந்த தாணுமாலயமே
 விருத்தனாய் வந்தெனையாண்ட வேதமேஎனைக்
 கண்பாருமையா.

4. நலமிலாக் கடைபட்டேற்கு நலந்தந்தாளும்
 நற்கருணையால் நற்றவஞ் செய்த
 நிலந்தன்மேல் நின்று நீள்கழல்கள் சூட்டி
 நித்தியானந்தப் பெருவாழ்வு
 குலமும் உய்யத்தந்த கொற்றவனே நின்கோலம்
 பலகாட்டியாண்ட ஐயா
 ஆலநீழற் கடவுளே ஆரூரரசே அடியேனைக்
 கண்பாருமையா.
5. ஆர்த்த பிறவித்துயர்கெட அருட்புனலால் ஆட்டியுய்யக்
 கொண்ட அருளாளா
 ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்டுன் சேவையிலிருத்திய
 ஈசா இதயபீடத்தி லிருந்து
 கூர்த்த மெய்ஞானந் தந்துனைக் கூடிவாழ்ந்திடக்
 குறிசெய்தனையே
 தீர்த்தத்துறைவாழ் தீவண்ணனே தமிழேனைக்
 கண்பாருமையா.
6. காக்க வென்னுயிரைக் காரைதீபக் கடலோரங்
 கழற்சேவடி காட்டிக் கூட்டியே
 நோக்கரிய நோக்கால் நானெனதறுத்து
 நலமாடியா யென்னுள் நின்று
 போக்கும் வரவுமில்லாப் புண்ணியஞ் செய்த
 புலியூரையா போற்றினேனுனை
 ஆக்கியெவையு மளிக்கும் ஆலவாயானேஎனைக்
 கண்பாருமையா.

7. கறந்தபாலுடன் கன்னலாய்க் கலந்தென் சிந்தையுள்
நின்று களிசெயும் கருணையால்
இறந்திட ஐந்தும் நான்கும் எடுத்தென்னை
இன்பமுத்தியில் வளர்த்த ஈசா
உறவும் நீயாமென்று கொண்டு உணர்வுக்
கயிற்றால் உனைப்பிணித்தேன்
திறவிலே கண்டகாட்சியாய் வந்த தாதையெனைக்
கண்பாருமையா.
8. கண்களிக்கும்படிக் கண்டமர் வீழிக்கடவுளே
கருணாலயமே கனியே
மண்களிக்கவென் மனங்களிக்க விண்ணிழிந்து
வந்த மறைதந்த இறையே
நுண்களிசெய நுழைந்து நிறைந்து நிற்குந்
நோற்றற்கரிய நுண்ணுணர்வே
பண்களிக்கும் பரமாவுனைப் பார்த்திருக்குமெனைக்
கண்பாருமையா.
9. கொள்ளேன்நின் கணக்கிலாக் கோலமன்றி
காண்டற்கரியாய் வேறிலை
உள்ளேன் உமைபாகா உன்னுருவமல்லால்
வேறிலை யுள்ளத்திலே
அள்ளேன்பிறிது அருட்டுறையாய் வந்தெனை
யாண்ட நின்னருளன்றி
நள்ளாறு மகிழ்ந்துறையும் ஐயா நலியுமெனைக்
கண்பாருமையா.
10. மெய்கண்டார் தேடும் உண்மையே மெய்காட்டிட
மேதினியில் வந்து
நெய்கண்ட மேனிகாட்டியாண்ட நிமலனே
நிறைந்தூன்புக்கு நின்று
செய்கண்ட செல்வா சொல்லும் பொருளுஞ்
செயலுங்கொண்ட செல்வமே
பேய்கண்ட கானக நடம்மகிழ் பிஞ்ஞுகாஎனைக்
கண்பாருமையா.

11. மருள் நீக்கியெனை யாண்ட மறையே மரகதச்
 சிலை ஒருபாகத்தானே
 அருள்தந்து அளியாயென்னுள்ளே நிற்குங் களிதருதேனே
 கயிலாயா
 தெருளிடத்தார் சிந்தையுள் தாண்டவஞ் செய்யும்
 தீவணமே தவமே
 அருள்துறை அம்பலவா அடிமையெனைக்
 கண்பாருமையா.
12. தில்லைவன நாதனே திருந்துசேவடி வைத்தெனை
 அடியருட் கூட்டிமிக்க
 வல்லவனாக்கி வாழவைத்தாய் வார்கடலருகே
 வந்திழிந்து நின்று
 சொல்வன்மை தந்தாய் நின்புகழ்தனைப் பணித்தாய்
 சொல்லிடவே
 பல்லவனீஸ்வரப் பர்ப்பதமே பாவியேனைக்
 கண்பாருமையா.
13. களிற்றுப்படியேறி வாழக் கழல்காட்டிச் சூட்டியெனை
 யாண்ட கற்பகமே
 ஒளிமேனி காட்டியுள் புகுந்து நின்றென்னையுருக்கும்
 ஓங்கார ஒளியே
 வெளியனே களியாய்நான்வாழ மனவெளியில்
 நிறைந்துநிற்குங் களியே
 களிப்பாலைக் களியமுதே கீழோனைனைக்
 கண்பாருமையா.
14. சாலவும் மெத்தப்பரிந்து சண்டாள உலகந்தள்ளச்
 சிறியேற்கருளிய சிவமே
 காலமுண்டாகக் கருதரிய கற்பகமே கழல்கூட்டிக்
 கன்மமலந் தீர்த்திடும்
 மூலபண்டாரமாய் வந்தருளின முக்கண்ணா
 முழுமனதுடன் இரவுபகலாய்
 ஆலவாயா காலகாலா என்றழைத் திடுமெனைக்
 கண்பாருமையா.

15. போகமும் மோட்சமுந் தருவேனென்று பகர்ந்து
 பார்க்கிழநின்ற பரமனே
 தாகமாய்த் திருவருளைநாடி வாழத் தண்ணளிசெய்த
 தயாபரனே அருள்
 மேகமாய் வந்து வானமுதமாய்ப் பொழிந்து
 மலரவைத்தாய் தவத்திலே
 ஏகம்பநாதனே ஏறுடைநாயகனே எளியேனைக்
 கண்பாருமையா.
16. அத்தனே அயன்மாற்கரியாய் அலைகடலருகே
 அவனியுள் புகுந்து
 எத்தனையும் அரியை எளியையாய் வந்தாண்டு
 அடியனாய் ஏன்றுகொள்ளப்
 பித்தனானேன் பிறைசூடியே பிதற்றினேன்
 பல்கோடியா யுன்நாமம்
 சித்தீச்சர நாதனே சிற்றம்பல ஐயா சிறியேனைக்
 கண்பாருமையா.
17. தனக்குவமையிலாத் தாள்கூட்டித் தண்ணடிமையில்
 வைத்த தற்பரனே
 எனக்குறு துணையாய் என்னுடன் திரிந்துவாழும்
 எல்லாம்வல்ல சித்தனே
 மனக்கவலை தீர்த்திடும் மந்திரமும் நீறுந்தந்த மான
 சரோவரக் கடவுளே
 ஆனைக்காவுறை அண்ணலே ஆற்றகிலேன்எனைக்
 கண்பாருமையா.
18. துயிலும் அடியேனை இருள்கெடுத்தாண்டிட
 துதைந்தெழு ஞாயிறாய் வந்த தெய்வமே
 பயிலும்படிப் பாசுபதாஸ்திரமாய் ஐந்தெழுத்துதந்த
 நடம்பயில் நாதனே
 தாயிலுஞ் சாலப்பரிந்து தத்தெடுத்துக் கோதாட்டிய
 தாணுமாலய மூர்த்தியே
 மயிலாபுரி மனாதீதமே மிடைகின்றேன் மெத்தஎனைக்
 கண்பாருமையா.

19. குஞ்சிதபாதங் காட்டிச் சூட்டிக் குறிக்கொண்டாய்
நின்னடிமையிலே ஆலவாய்க் கோமளமே
சஞ்சிதமகலச் சேர்ந்திருந்தேன் சிவமங்கை பங்காநின்
சேவடிபற்றியே சிவலோகா
அஞ்சிதாமகல அருவினைகள் அமர்ந்திருக்கநின்
அருளானந்த வனத்தில் செய்திட்ட
காஞ்சீபுரக் காமாட்சிபாகனே இதைக்கேளுமையானனைக்
கண்பாருமையா.
20. தேனாடு கொன்றைப் பொழிலில் நின்றுதருகவென்று
எனைவாங்கித் தண்ணளி கூட்டி
ஊனூர் உள்புகுந்து தேனாடு துறைசெய்த
உமையாள்பாகத் தெந்தையே
மானாட மழுவாட மன்றுளாடும் மணியேயென்
மனதில் விளையாடும் மணியே
கானூர் கட்டியே கடம்பவனக் கடவுளேனைக்
கண்பாருமையா.
21. மூவர் பண்ணமர்ந்து வாசகன் காதலில் தோய்ந்த
மூவாமுதலே முன்னை நாதானன்
நாவமர்ந்து நின்புகழ் நவின்றாய் நாயேனுய்ந்திட
நாதாந்த நடமேமேலைத்
தேவர்க்கரிய தெவிட்டாத ஆனந்தமீய்ந்து உள்ளொளி
யாடும் ஒளிநடமே
பாவநாசம் மகிழ் பாவநாசா உனைப்போற்றுமெனைக்
கண்பாருமையா.
22. கல்மனதை யுருக்கிக் கசிந்துருகிப் பாயவைத்த
கயிலாயா கல்யாண சுந்தரமே
அல்லும் பகலுமுனைப் பிரிவுறா வரந்தந்த
அத்தனே அருட்பெருங்கடலே
வெல்லுமா வினையெலாம்வீழ் மெய்ப்பொருள்
தந்த விரிசடை விகிர்தனே
கல்லூர் பெருமணச் சோதியே கையனேனைக்
கண்பாருமையா.

23. காண்டற்கரிய கோலங்கள் காட்டிக் காசினியில்
 களித்து வாழவைத்து
 தூண்டற்கரிய சோதியேயுள் புகுந்து துணையாய்
 நின்று தூமணியே
 தாண்டற்கரிய தத்துவங்கள் தாண்டிட
 வெனைதாடலையில் வைத்த தவமே
 பாண்டிக் கொடுமுடி புகுந்த பரனே
 பணிந்திடுமெனைக் கண்பாருமையா.
24. வெல்லு மாமந்திரந் தந்து வினைகழித்திடும்
 விதிசெய்த வந்தாரமுதமே
 இல்லாவிதி இயற்றினாயென் இனசனமெல்லா
 வற்றிற்கும் இணைமலர் சூட்டி
 சொல்லும் பொருளுங் கொண்டாய் சோதியே
 சோதியா யென்னுள் புகுந்தே
 நல்லூருட்டுறை நன்மையே நைந்திடும்எனைக்
 கண்பாருமையா.
25. பவலோகங் கழித்திடுவோம் வம்மின் என்று
 பாரில் நின்றழைத்த பரமனே
 தவலோகந் தந்து தாஸ்காட்டிக் கூட்டி
 சூட்டியாண்ட தண்ணளியே
 சிவலோகங் காட்டி சிவானந்த மாட்டியெனைச்
 சிவமாக்கிய சிந்தாமணியே
 ஆவடுதுறை யமரும் ஆவண நாதனேஎனைக்
 கண்பாருமையா.
26. நினைப்பும் மறப்புமற்று வாழும் நிதிதந்து
 எனையாண்ட நிமலா நீலகண்டனே
 தினைத்தனைப் பொழுதும் மறவாது ஏத்தவருள்
 தந்த தேசோமயானந்தமே
 சுனைமல்கு கண்களுஞ் சிந்தையுருகும் பண்களுங்
 கொண்டு வாழத்திதி செய்தனை
 அனைத்துலகுந் தொழும் ஆலவாயா எனைக்
 கண்பாருமையா.

27. உத்தியா யென்னுள் புகுந்துன் னடிமையில்
 உளங்கொளச் செய்த உத்தமனே
 பத்தியாய்ப் பரவிப் பத்மபாதப் போதமூட்டிய
 பரஞானப் பேராறே பெருங்களியாய்ப்
 புத்தியை வாங்கியுனைப் புத்திபண்ணிடப்பணித்த
 என்புத்தமுதப் பொருளே
 சித்திர சபையாடுஞ் சித்திரமே சுழன்றிடுமெனைக்
 கண்பாருமையா.
28. சுகவனத்தில் வாழ்ந்திடச் சுகானந்தந் தந்து சுற்றம்
 விட்டு வருக வென்றழைத்து
 புகவரிய சிவலோகம் புகுந்திடப் பேரருட் புனலாட்டிப்
 பேரானந்த மூட்டிய பதமே
 சுகவனத்தார் சீரிடவுஞ் சாயாத அன்புடன்
 வாழுஞ் சித்தி தந்த செல்வமே
 புகலூர் பொருந்திய புகழே பிதற்றி நிற்குமெனைக்
 கண்பாருமையா.
29. முப்பாலுந் தாண்டி நிற்பார் காணும் முழுமுதலே
 முழுநீறு தந்தெனை யாண்டு
 இப்பாலே வாவென்றடிக் கீழிருத்தியே இரங்கினாய்
 இருள் நீக்கியே இதமாய்
 அப்பா அடியேன் சரணமென்றடிக் கீழ்அரகரா
 என்று வாழச்செய்த அப்பனே
 அப்பா பாதிரிப்புலியூர் ஐயா அன்பனாயினேனைக்
 கண்பாருமையா.
30. சாதல் பிறத்தலில்லா வரந்தந்திடச் சார்ந்து
 வாழச் செங்கமலப் பாதஞ்சூடி
 போதல் வருதலில்லாப் புண்ணியம் பண்ணிப்
 புகுந்துள் நின்ற போதமே நாயேன்
 காதலாய்ப் பணிந்திடக் கள்ளமில்லாக் களியுள்ளந்
 தந்த கற்பகமே
 கோதாரநாதனே கேதீஸ்வர நாதனே கடையேனெனைக்
 கண்பாருமையா.

31. வாரா வழியருளி வார்஑ழல் காட்டிச் சூட்டியெனை
 வீழ்த்திட வந்திழிந்து
 பாராழி வட்டத்தார் பார்த்திருக்கப் பரங்கருணை
 செய்த பரஞ்சோதியே
 ஊரா வழியாயுள் புகுந்துருக்கி யென்னுள்ளங்
 களிசெய்த உண்மையே
 ஓராழித் தோய்ந்த கைலாய நாதனேகுடிபூண்டவெனைக்
 கண்பாருமையா.
32. பாடுமாபாடிப் பரவ அறியாப் பாவியேற்குப்
 புகுநெறிகாண் போதராய் என்றருளிப்
 போடுமாறு பொய்ச்சுற்றமெனைப் பணித்துப்
 போதங்காட்டிய புண்ணிய ரூபியே
 கூடுமாறு கூடல்முத்தி குறிக்கொளச் செய்தாய்
 குழகா குற்றாலக் குணக்கடலே
 ஆடுதுறையே ஆவடுதண்டுறை யுறைசிவனேஎனைக்
 கண்பாருமையா.
33. தீதொடு நன்மையறியாத் தன்மையேற்கு ஒருதிசை
 விளங்கு துறையாய் வந்த தீவணமே
 போதொடு நீர்஑ுமந்தேத்திப் புகுவாரவர் பின்புகுந்திடப்
 பணித்த புலியூர்ப் புத்தமுதே
 காதொடு கன்மமாயை கழிக்க நன்மருந்துட்டிக்
 காயமாயங் கழித்த கனியே
 மாதொடுவரும் மதுரைச் சொக்கநாதனே எனைக்
 கண்பாருமையா.
34. மண்ணுலாவி மண்மகிழ மன்பதையெனை மீளா
 அடிமை கொண்ட மாமணிச் சோதியே
 கண்ணுலாவுங் குறிக்குள் கூட்டிக் கோதாட்டிப்
 போதமூட்டிய காதாடு குழையாய்
 பண்ணுலாவரும் பயில்மறையாய்ப் பணித்தாய்
 பேதையை நின்தொல் புகழ்ப்பாடத்
 தெண்ணுலாவு சடைத் திருவாரூர்த் திருவேஎனைக்
 கண்பாருமையா.

35. கடைபட்ட நாயேன் கன்ம வினைகளுக்குக்
கால்கோள் செய்த காலகாலனே
இடைவிடாது தொடர்ந்து வந்து பற்றிப்பிடித்தின்ப
நிட்டையில் வைத்த
சடையானே சார்ந்துன்னடியில் இரவு பகலற்ற
சிவானந்தந்தனில் வைத்தனையே
இடைமருதுறை இன்பமே ஈரமில்லாத என்னுயிரைக்
கண்பாருமையா.
36. ஆகமங்களாகி நின்ற அவனி நாதனாய்நின்றருள்
வரந்தந்து அடியருள்கூட்டித்
தாகமாய்த் தன்னைத் தேடிவாழத் தாளினைச்
சூட்டித் தண்ணளி கூட்டியேஅருள்
மேகமாய் வந்தெனைச் சூழ்ந்து வர்ஷித்துவளர்த்தாய்
மோன நடம்பயில் மாணிக்கமே
வேகவதி மதுராபுரி மன்னா மனக்கலக்கந்தீரனைக்
கண்பாருமையா.
37. நற்பதங்காட்டிட நாற்பதங்கூட்டிட நானிலந்தனில்
நயந்தருள் செய்த நன்மையே
கற்பதந்தந்து கால்பதமீந்து கடையேற்குக் கணக்கிலா
கோலங்காட்டிய கற்பகமே
சொற்பதங் கடந்த சோதியே சிறியேனைச்சொற்பதஞ்
செயப்பணித்த வென்சிந்தாமணியே
பொற்பதமே புலியூர்சிவனே புலையனேனைக்
கண்பாருமையா.
38. வாமன்கண் காட்டி வம்மினென்றழைத்து
வழியடியார் கூட்டில் சேர்த்து
ஊமன்கண் நீக்கி யுள்புகுந்து ஊன்தங்கு
தேனாய் அளிசெய்த உத்தமனே
நாமநாவில் நவிறறிவாழும் நன்நெறி
நயந்தருளிய நன்நல நாதனே
இமாசல மன்னன் மருகோனே ஈஸ்வராஎனைக்
கண்பாருமையா.

39. வலிய வந்தென்னை வார்கடலுலகிலாண்டு
 வாழும்வகைசெய்த வல்லபமே
 நலியவைத்தாய் நான்கும் ஐந்தும் நற்பதத்தில்
 நின்றிட நாற்பதங் கூட்டி
 மலியுங் கண்ணளிகாட்டி மனவாசகம்
 கடந்த பொருளாய் நிற்கும் மருந்தே
 வலிவலம் மேவிய வல்லாளனே வாழ்த்துகின்றேனைக்
 கண்பாருமையா.
40. செய்யமேனியனே சிவானந்தந் தருவேம் வருதியென்று
 சிறியேனை யழைத்து
 ஐயனே அன்பால் அருட்புனலால் தீர்த்தமாட்டி
 அடிமை கொண்டனையே
 பையப்பைய உள்புகுந்து பரமானந்த வெள்ளமாய்ப்
 பரந்துநின்ற பரமாணுவே
 ஐயாறுடைய ஐயனே ஐயுற்று நலிவேனைக்கடைக்
 கண்பாருமையா.
41. நீற்றுப்பையனாய் நின்றெனை யழைத்து நீறுபடுத்தினாய்
 நிமலனே என்வினையை
 ஆற்றுப் படுத்தினாய் அடியனாக்கிச் சிவநாற்றுக்கே
 ஆலவாய்ச் சிவனே
 கூற்றுப்படுத்தி யென்கொள்கையை உன்கூத்தையே
 குறிக்கொளச் செய்த
 ஒற்றியூர் ஒண்பதமே உனைநினைந்து ஓலமிடுவேனைக்
 கண்பாருமையா.
42. விடையார் காட்டுங் கொடியானே வினையேன்
 வினையேன் வெவ்வினை தீர்த்தாட்கொள்ள
 புடையின்றிப் புகுந்து பூமியிலே புகுநெறியிதுகாண்
 போதராய் என்று
 கடையேனுய்யக் காட்டினாய் சூட்டினாய்
 கழலினைச் சேவடிமலர்
 இடைச்சுரமிருந்த இறைவா ஏழையேனைக்
 கண்பாருமையா.

43. அளவிலாப் பாவகத்தினால் அடியேற்கு அன்பமைத்து
 அவனியில் புகுந்து
 களவிலாக் காதலுடன் உனைவணங்கக் கதிசெய்து
 கோதாட்டி நாயேற்குத்
 தளங்கருந் தெண்ணீருட்டித் தாகமாய்த் தேடி
 வாழவைத்த தாணுவே
 காளத்திமலைக் கற்பகமே கடிமனஞ் செத்திடக்
 கண்பாருமையா.
44. பொய்யுலக வாழ்க்கை புரைகடலில் புக்கமுந்தி
 பழிபடாமல் புலையனேற்கு
 மெய்மாயங் கழித்து மெய்கண்டார் தேடும்
 மெய்ப்பாதங் காட்டியருளிச்
 செய்தவந்தந்து செய்பணி கொண்ட சிற்பரனே
 சித்தஞ் சிவஞ் செய்தாண்ட
 சேய்ஞலூர்ச் செல்வமே சிற்றறிவுடையேனைக்
 கண்பாருமையா.
45. சித்தாந்தந்தனைப் போற்றிச் சிவனடியார் சேவையில்
 வாழ்ச்சித்தஞ் செய்து
 செத்தாரைப்போல் திரிய வகுத்த செல்வமே
 சிவசிவா என்றோலமிட்டு
 அத்தமும் வாழ்வும் நீயேயெனக் கொண்டிட
 ஆண்டான் அடிமைநிலை தந்திட்ட
 சத்திமுற்றஞ் சித்தம்செய்த சிவனே சீலமில்லேனைக்
 கண்பாருமையா.
46. ஆடவைத்தாய் பாடவைத்தாய் அடியார் சேவையில்
 ஈட்ட வைத்தாய் உனைத்
 தேட வைத்தாய் தெவிட்டாத ஆனந்தம் பருக
 வைத்தாய் தேசனே
 கூடவைத்துக் கூடல்முத்தியில் கொள்கலமாய்
 உண்ணின்ற குழகா
 குடமூக்குறையுங் கடம்ப வனத்தையா எனைக்
 கண்பாருமையா.

47. பஞ்சாட்சரந்தனைப் போற்றி எண்ணி என்னேரமும்
 பழவினைகள் பாறச்செய்து
 நெஞ்சிலுணக்கு ஆலயம் வைத்து நினைவால் ஆட்டினேன்
 நித்தமும் நேசா
 தஞ்சம் உனையலால் இவ்வுலகில் வேறெவருமிலை
 ஆக்கினேன் தாணுவே
 அஞ்சைக் களத்தப்பனே அஞ்சினேன் மெத்தஎனைக்
 கண்பாருமையா.
48. அனைத்துலகுந் தொழும் ஆலவாயரனே அடியேனை
 ஆற்றுப் படுத்தி
 வினைத் தொகுதிக்கு முற்றுவினை செய்து
 வேண்டினாய் என்பணி
 நினைதொறும் நினைதொறும் நின்மலா இன்ப
 அலையாய் எற்றிடுஞ்
 சுனையே சிராப்பள்ளிமேயவனே செடியேனைக்
 கண்பாருமையா.
49. அச்சந் தீர்த்தெனையாள அருகில் வந்து
 அஞ்சலென்ற அறக்கடவுளே
 நிச்சலுமுனை அன்பாலாட்டி ஆர்வமுடன்
 பத்தியாலர்ச்சிக்க அருளி
 இச்சையாய் என்னுடன்வந்து புகுந்தெனையாட்டும்
 ஆலவாய் அழகனே
 அச்சிறுபாக்கம் அமர்ந்தசிவனே நின்னடி சேர்ந்திடக்
 கண்பாருமையா.
50. நச்சிவந் தெனையடிமை யாக்கினாய் நானிலந்தனில்
 நட்டு நின்று
 பிச்சியாகி நின்றேன் பேதையேன் பிழையெலாம்
 பொறுத்தாயன்றோ
 இச்சையா யென்னுடன் கூடிவாழும் எந்தையே
 எண்டோளீசனே
 கச்சியேகம்ப முடையாய் நச்சி நின்றேனைக்
 கண்பாருமையா.

51. பத்தியெனும் பித்தூட்டிடச் சித்தனாய் வந்து
சித்தஞ் செய்திட்டு
அத்தமும் ஆவியுங் கொண்டங்கு வீற்றிருக்கும்
அத்தனே எந்தன்
புத்தியை வாங்கிநின் பாதாம்புயத்தில் கொண்ட
பொற்பதமே
அத்தியுரித்த வழுவூர் சங்கரனே சீரடி சேர்ந்திடக்
கண்பாருமையா.
52. கூற்றுதைத்த கொள்கையனே கூற்றுப்படுத்தி யென்
வல்வினை நோய்
நீற்றுமேனியனாய் வந்து நீறுதந்தெனை யாற்றுப்
படுத்தியடியனாய்
ஊற்றுமணலாய் நெக்குருகித் தேடியமுது
ஓலமிட்டு வாழவைத்தனையே
சோற்றுத்துறைச் சோதியே உன்னடி சேர்ந்துவாழக்
கண்பாருமையா.
53. கண்டவுடன் வினைநீங்குங் கருணாசாகரமாய்
நின்றெனைக் கடைத்தேற்றிப்
பண்டாய நான்மறை தந்த மூலபண்டாரமே
பந்தநிலை தாண்டிவாழக்
கண்டாயன்பாய் என்பணி குவலயங் காணக்
குற்றாலநாதனே குழகனே
கொண்டிச்சுர அருள்கொண்டலே நாயேனைக்
கண்பாருமையா.
54. சுகானந்தவனத்தில் சிறியேனை வைக்க சொக்கலிங்க
மூர்த்தியே செவ்வியாய்
அகநெகு நோய்க்குள் வைத்துள் புகுந்து
ஆராவமுதமாய்ப் பெருகி நின்று
இகபரசுகந் தந்து இறவாத இன்பந் தந்த
இறவாப் பெருங்கருணையே
புகலூர் பொருந்திய புண்ணியமே பேதையேனைக்
கண்பாருமையா.

55. அண்டரெல்லாம் போற்றும் அருமருந்தே
 அடியேனைக்கொள அவனிவந்து
 கண்டலர் கண்களாய் களிக்க காண்டற்கரிய
 திருமேனிகாட்டி
 வண்டலாடுங் கண்களுடனுனைத் தேடியோலமிட்டு
 வாழ்விதி செய்தனையே
 கண்டியூர்வாழ் கைலாயா கொடியேனுய்ய
 கண்பாருமையா.
56. விழியருள் செய்தென் வினையெரித் தெனையடிமை
 கொண்டு விமலனே
 விழிநீர் சொரிய வேண்டும் வேண்டும்உன்
 பொற்பாதமென்று ஓலமிட்டுப்
 பழியுங் கொண்டு பாவநாசா உன்பாதமே
 சிக்கெனப் பிடித்திட்டேன்
 சுழியல் வீற்றிருக்குஞ் சுத்தசிவமே சுந்தரமேயெனைக்
 கண்பாருமையா.
57. பாடஞ் செய்தென் பாசம் பாவியேனுள் புகுந்து
 பரமானந்த சாகரமாய்
 வீடல் செய்தென் வினைக்குஐறுதிசெய்து வாழ்
 வகையருளி வந்தித்துனைத்
 தேடவுந் திகைத்து வாழ்வுந் தோன்றாத்
 துணையா யென்னுடனிற்குங்
 கூடலிலங்கு குருமணியே கூடியுடன் வாழ்க்
 கண்பாருமையா.
58. கொண்டாய் பல தொண்டரினங் குலாவிநிற்பாய்
 அவர்கூட்டிலே குழகனே
 தொண்டனானேன் உனக்கே அடிமையாய்த் தேடி
 நின்றேன் நின்கழல் சூடிக்
 கொண்டேன் உன்னையே ஒரேயொரு துணையாய்
 கொளவாராயோ
 எண்டோள் வீசியாடும் எழில்நடமே ஏதமிலேனைக்
 கண்பாருமையா.

59. வாணினும் பெரியசெல்வந் தந்திட வாணிறங்கிவந்து
வாவென்றெனை யழைத்து
ஏனிங்கு நின்று வினைக்கிரை யாகிறாயென்று
அருள் பண்டாரமீந்து
ஊனின்று தேனாகியெனை யுருக்கியுள் வாங்கி
நின்ற உறுதுணையே
நனிபள்ளியுறையும் நம்பனே உணையே நாடிநிற்பேனைக்
கண்பாருமையா.
60. உறவும் பகையும் கூடாதெனத்தள்ளி யுணையே
ஓருறவாய்க் கொள்ள
அறவாணரே அடியார் கூட்டில்வைத்து நல்ல
ஐந்தெழுத்து தந்து
பிறவாழி தீர்த்திடப் பேதையேற் கருள்புரிந்து
பேராத அன்புதந்தாண்ட
புறம்பயம் மேவிய புண்ணியனே புலையனேனைக்
கண்பாருமையா.
61. சடையவனே நாயேன் சார்ந்துன் கழல்வாழத்
திதி செய்துநின்
உடையவனாய்க் கொண்டு உன்பணியில் கொண்டு
உத்தமனே
கடையேனடிமையும் பத்திமையுங் கொண்டஅருள்
கடவுளே
விடைசேர் கொடியானே வந்துன் கழல்கூடக்
கண்பாருமையா.
62. தொல்லைமிகு இவ்வுலகில் தோன்றி நின்று
துயர்துடைப்போம் வருதியென்று
இல்லையென்றிரு வினைசெய்து இருத்தினாய்
இணையடிச் சேவையிலே ஈசனே
வல்லையாய் வளர்ந்தா யென்னுள்ளே வளர்த்தாயெனை
முத்தி நிலையிலே
தில்லை நடமாடியே தாழ்சடையாய் எனைக்
கண்பாருமையா.

63. சொற்பதங் கடந்த சோதியே சுந்தரமேனிகாட்டி
 மன்பதை கொள்ளும்
 அற்புதங்கொண்டு அடியனாக்கி அருள் தீர்த்தமாட்டி
 அடியனாக்கினாய்
 சொற்பதஞ் செயப்பணித்தாய் சோதியாய் என்னுள்ளே
 புகுந்துநின்ற சுடரே
 பொற்பதஞ்செயும் பொன்னம்பலத்தரசே என்னைக்
 கண்பாருமையா.
64. மன்னுயிர்கள் காண மண்ணதன்மேல் வந்தெனக்கு
 மலமகற்றி மலர்ந்து
 உன்னடிக்கீழ் அடிமையாய் வாழ உள்ளங்கொண்டு
 ஊடகஞ் செய்து
 என்னுயிர்க்கொரு வைப்பிடமாய் நின்றருளும்
 எண்டோள் முக்கணம்மானே
 இன்னம்பர் ஈசனே இடைவிடா தேத்தினே
 னெனைக் கண்பாருமையா.
65. மன்னிய திருவருள் வடிவாகிவந்து மாநிலத்தார்
 பார்த்திருக்க மலம்மாற்றி
 உன்னிட ஐந்தெழுத்து தந்து கடையனேனை
 உடையவனாக்கிப்
 பன்னியழைத்துப் பனுவல்செய்து உன்னடியில்வைத்து
 வாழப் பணித்த
 வன்னியூர் வந்தனமே வருந்தி யழைப்பேனைக்
 கண்பாருமையா.
66. கண்டிடக் காசினியோர் கடையேனை யடிமைகொளக்
 காத்திருந்து கடலருகே
 வேண்டினையெனை வினைக்கேடுசெய்து யானும்
 வேண்டும் பரிசாய்கொண்டு
 தாண்டி நின்றேன் தரணியில் நீ தந்த பந்தபாசமெலாம்
 தாணுமாலயமே
 கண்டியூர்கண்ட கற்பகமே கழல்சேர்ந்திட வெனைக்
 கண்பாருமையா.

67. படிமிசைப் பாதம்பதித்து வந்துநின்று பாசவினைகளைப்
படியச் செய்துன்
அடிமிசை வீழ்வார் கூட்டில் வைத்தடிமை
அகங்கொண்டாய் சித்தனே
செடிசேருடலைக் கொண்டாய் சித்தஞ்சிவமாக்கி
யெனையாண்டாய்
கோடிக்குழகா குற்றாலநாதா குரைகழல்சேரக்
கண்பாருமையா.
68. மண்ணில் மணம்போல் பிரியாதுடனிருந்து
எனையடிமை யாக்கியே
கண்ணில் நீர்தந்து கருத்துள் புகுந்து காதலாய்த்
தொழவுஞ் செய்து
பண்தந்தாய் பாடப்பின் பனுவல் கேட்டாய்
பாவியே னுய்ந்திடவே
வெண்பாக்கம் விரும்பும் விகிர்தாவெனைக்
கண்பாருமையா.
69. சிறுமைகண்டுஞ் சிவனே சிறியேனைக் குறிக்கொளச்
சித்தம் பண்ணிக்
குறுகாவினை குறுக்கிக் குற்றங் குணஞ்செய்துன்
குடிமை செய்தனை
அறுகும் அடம்பும்போல் அளியாய் என்னுள்
பரந்துநின்ற பரஞானமே
குறுக்கை வீரட்டங் கொண்ட வீரமேயெனைக்
கண்பாருமையா.
70. புகவேயரிய போதந் தந்திடப் புவிமிசைப்
புகுந்து நின்று புரந்தரனே
இகபரந் தருவேன் இங்கே வாவென்று கூவி
இட்டாயுன் பணியில்
அகநெக அள்ளுறலாயுள் புகுந்து நின்றநல்
அருளானந்தச் செல்வமே
மகஞ்செய்த மகாமகமே மன்றுளாடியேஎனைக்
கண்பாருமையா.

71. தேனாளும் மலர்க்கொன்றைத் தேவனே தேடிவந்து
 தாரணியில்
 வானாளுந் தேவர்க்கரிய திருமேனி காட்டியே
 திருவருளால் விந்தையாய்
 ஊனாளும் பான்மை கொண்டென் உள்ளங்
 கவர்ந்துய்யக் கொண்ட
 கானாளுங் கறைக்கண்டனே கழல்சேரக்
 கண்பாருமையா.
72. வீட்டினாய் என்வினைத் தொகை வீழ்த்தினாயுன்
 தொழும்பிலே
 ஊட்டி யுன்னருளாரமுதம் ஓதமா யெரியாடும்
 உத்தமனே உண்மையனே
 காட்டிக் கணக்கிலாக் கோலங்கள் கழற்சேவடிக்கீழ்
 வைத்தனை
 நெட்டிலைச் சூலப்படையாய் நினைந்தேத்தும்எனைக்
 கண்பாருமையா.
73. மாட்டீர் மகிழும் மன்னா மாநிலம்புகுந்து நின்று
 மலஞ்செற்று வாழவைக்க
 தேட்டீரில் வைத்தெனையாண்டு தலையளி செய்து
 தெளிந்து வாழவைத்து
 பாட்டீர்கொளப் பணித்தாயெனைப் பனுவல்
 செயவைத்தாய் பரனே
 கோட்டீர் கொழுந்தே குற்றம் பொறுத்தெனைக்
 கண்பாருமையா.
74. மூவுலகும் வேண்டாச் சிந்தை செய்து மும்மலந்
 தீர்த்தாண்ட முனிவோனேஎன்
 நாவுலகம் நயந்தமர்ந்தனை நால்வேதம் நவின்ற
 நடமாடியே
 பாவுலகம் புகுந்து நின்றெனைப் பரமானந்த
 வெள்ளத்திலழுத்திய
 ஆவுலகம் அமர்ந்தாடும் ஆலவாயரனே யெனைக்
 கண்பாருமையா.

75. வானினும் பெருஞ்செல்வம் வழங்கி வையத்துள்
வாழ்வாங்கு வைத்து
ஊனினும் உள்ளிலும் புகுந்துள் வெளியிலாடும்
மாணிக்கச்சுடரே
ஆனினக்கன்று தாயைத் தேடுமாபோல் தேடி
வாழவைத்த செல்வமே
ஆனிலையமாந்த தேவனே அருட்கழல் சேரக்
கண்பாருமையா.
76. குன்றேயனைய குற்றம் பொறுத்தெனைக் கொண்ட
குணக்குன்றே
பொன்றும் நாள்வர முன்புகுந்து நின்னடிக்
கீழ்வாழப் போதராய் என்றிட
நின்றும் இருந்தும் என்றும் உன்னையே
ஏத்தி நின்றேன் கைலாயக்
குன்றமாந்த கொள்கையானே கூடும்படித் திருவருள்
கண்பாருமையா.
77. ஊனார் உயிரார் போகுமுன் ஊன்புகுந்துள்ளொளி
யாடும் உத்தரநாதனே
தேனார் பொழிற்கொன்றைப் புகுந்து நின்றதருக
வென்றெனை வாங்கி
கூனார் நீக்கிக் குற்றம் பொறுத்து குவலயங்
காணக் குடிமைகொண்ட
கானூர் கட்டியே கற்பகமே கழல்ஞானஞ்சேரக்
கண்பாருமையா.
78. வற்றல் மரமாய் நின்றேற்கு வாராவழிகாட்டிப்
பேரானந்த மூட்டிய பெரியோய்
பெற்ற பேறாய்க்கொண்டு பேராவன்பு பூண்டு
நின்நாமம் பிதற்றி நின்று
பற்றெலாம் விட்டு உற்றஉறவாயுன் கழல்
சிக்கெனப் பிடித்திடவருளிய
ஆற்றூர் அரனே பரனேயுன்னடி சேரக்
கண்பாருமையா.

79. பெருமைமிக்க பெரியோனாய் வந்து பெருமிடர்
 தீர்த்துப் பேதையேன்
 இருமை தீர்ந்திட இட்டு வெண்ணீறு இருத்தினாய்
 உன்பாதச் சேவையில்
 அருமையாக உரைசெய்தென்னுள் புகுந்து அரும்பதஞ்
 செயவைத்த
 திருவைகாவூர் வாழ்வள்ளலே வார்கழல் சேரக்
 கண்பாருமையா.
80. நீதியால் தொழுதேத்த நாயேன் நித்தலும்
 நீதிநெறிசெய்த நின்மலாநின்
 ஓதியே ஐந்தெழுத்தை உருகி நின்றேன் உடன்
 பிறந்தார் சுற்றம்விட்டுத்
 தீதிலாதிதி செய்துநின் தடமலர்த்தாள் திடமாய்ப்பற்றி
 வாழ்கின்றேன் தேசனே
 வீதிவிடங்கப் பெருந்தகையே வருந்திநிற்பேனைக்
 கண்பாருமையா.
81. மெலியும் பிறைசூடியாய் மெலிந்திடவென்
 வல்வினை மேதினியில் வந்து
 வலியில வலியில் வென்றாக்கி வழங்கினாய்
 அருளாரமுதந்தனை
 நலியும் மனத்தினனாய் நைந்துருகி யுன்நாமம்
 பிதற்றி வாழும் நாயேனை
 வலிவலம் மேயானே வாழவுன்னடிக்கீழ்
 கண்பாருமையா.
82. மன்னே மணியே மாலயற்கெட்டாச் சோதியே
 மாநிலம்புகுந்து மன்பதை
 என்னையும் ஒருபொருளாக்கிட எளிவந்தெனை
 யாண்டடிமை செய்து
 கன்னலாயுள் நின்று கருத்தெலாங் கவர்ந்து
 கழல்போற்றி வாழ்ச்செய்த
 இன்னம்பர் ஈசனே இழைந்துன்னடி சேரக்
 கண்பாருமையா.

83. நாயேனை யொரு பொருளாக்கி நானிலந்தனில்
நட்டு நின்று
பேயேன் பெருவினை யெல்லாம் நயனாக்கினியால்
உண்ணச் செய்து
வாயால் வழத்திட வாழ்த்திட விதிசெய்து
எனைவாழ வைத்த
மீயச்சூரமர்ந்த மறையே மறைந்துன்னடியில்வாழக்
கண்பாருமையா.
84. முன்னெறியாய் முன்னின்றெனை யாண்ட முனிவோனே
முக்கணனே
நன்னெறி சேர்ந்து நாயேனுய்ய நலமிகுநாற்பாதங்
காட்டியெனை
உன்னெறி சார்ந்துவாழத் தவநெறி காட்டிக்
கூட்டினாய்
பொன்னெறியே யுன்கழல் புகுந்துவாழக்
கண்பாருமையா.
85. நெற்றியினீறு சாத்தி யென்பணியில் நின்றியெனப்
பணித்த நிமலனே
குற்றமிலாத் தவத்தில் வைத்தெனைக் கோதாட்டிய
கோலால பூஜையே
கற்றிடும் நெறியாய்க் கழல்ஞானம் அமுதூட்டிய
கற்பகமே களியமுதே
ஒற்றியூருறை ஒண்பதமே ஒல்கி நிற்குமெனைக்
கண்பாருமையா.
86. மண்பற்றி நின்றென் மானிடப்பிறவி கழிக்க
மாயஞ்செய்த மழபாடி மாணிக்கமே
பண்பெற்றியனே பாதமுடிசூட்டி யெனையாண்ட
பரஞான அருள்வள்ளலே
கண்பெற்ற பேறுகொண்டிக் கோலமேனி காட்டியாண்ட
கலைஞான சிவமே
வெண்காட்டுறை வெண்ணீறாடியே எனைக்
கண்பாருமையா.

87. நானார் என்னுள்ளமா ரென்றியா நாயேனை
 நலந்தந்தாள எண்ணியே
 ஊனார் விழமுன்னுள் புகுந்து நின்றாடும்
 உண்மையனே ஒளிவிளக்கே
 வானார்க்கரிய வான்பதமே வான்மழையாய் வந்தெனை
 வளர்த்தனையே
 தேனார் கொன்றைச் சடையானே தண்கழல்சேரக்
 கண்பாருமையா.
88. அவியா அருள்கொண்டெனை யழைத்தடிமை
 கொண்ட அருட்கடலே
 குவியா மனந்தனைக் குவித்துன் குரைகழற்கு
 வைப்பிடஞ்செய்த குழகா
 தவியாய் நின்று தாகமாயுன் கழல்தேடி
 வாழ்த்தந்த தாதையே
 அவிநாசியப்பா அடியே னுய்ந்திடக்
 கடைக்கண் பாருமையா.
89. பாங்கூர் செய்துன்பாதம் பற்றி வாழப்பதம்
 பண்ணினாய் பாவியேற்குத்
 தேங்கூராய் தெவிட்டாத ஆனந்த மீந்த
 தேவாமிர்தமே தேடிநிற்க
 தாங்கூர் செய்து தேடும் பொருளுந்
 தானுமாலயம் எனவகுத்த
 நாங்கூர் நம்பனே நலம்பெற்றுய்ய நாயேன்
 கடைக்கண் பாருமையா.
90. மற்றொன்றினை யிலாமலர்ச் சேவடி சென்னி
 வைத்துப் பரந்துள்ளமதில்
 பெற்ற பேறாமெனப் போற்றி வாழப் பெற்றஞ்செய்து
 பெரியோயுனை
 போற்றார் செய்திடப் பொருளுஞ் சொல்லும்
 புகுந்துநின்ற போதமே
 சோற்றுத் துறைசேர் சோதியே யெனைக்
 கடைக்கண் பாருமையா.

91. அடர்ந்தெழும் அல்லல் தீர்ந்திட ஆடல் பயில்வானாய்
 அவனிபுகுந்து
 கடல்தீர்த்தமாட்டிக் கழல்மலர்கூட்டிக் கோதாட்டிக்
 கொண்டனையே
 சுடருஞ் சோதியாயுள் நின்று சொல்லும்பொருளுமாய்
 சீராடுங்
 குடமூக்குறை கோமானே குழைந்துன்னடியில் வாழக்
 கண்பாருமையா.
92. எடுத்துச் சுமக்கும் பாவகத்தால் ஏழ்கடல்
 சூழிலங்கை வந்து எனைத்
 தடுத்து வைத்தாய் நின்தாளிணைக்கீழ்க்
 தாகமாய்த் தேடவே
 விடுத்தாய் அருளமுதமூட்டிப் பனுவல் செய்ய
 வைத்தனையே
 கொடுங்குன்றமர்ந்த கோமளமே யுனைக்கூடிவாழக்
 கண்பாருமையா.
93. அச்சந்தீர்த்து அருள்பண்டந்தருவேம் என்றழைத்து
 அவனி புகுந்து
 எச்சந் தவிர்த்து ஏற்றடிமையாய் எடுத்துச்
 சுமந்தெம்மை யுனது
 யிச்சனாக்கினாய் பிழைகொண்டு பேரருள்பண்டம்
 ஈந்தாய் எங்கள்
 கச்சிமயானம் அமர்ந்த கடவுளே கலிதீர்ந்திடக்
 கண்பாருமையா.
94. நிலவுலாவிய சடையாய் நிலவுலகம் நேடிநீடி
 வந்து நெறிப்படுத்தினாய்
 உலகெலாங் காணவென்னை யாட்கொண்டாய்
 அரகரா சிவசிவா
 சொலவரிய புகழாய் சொல்லால் நினைத்தொழிப்
 பணித்தனையேநற்
 கலாட மேவிய கருணையே கசிந்தெனைக்
 கண்பாருமையா.

95. ஐம்புலனடக்கி வாழும் நெறிகாட்டி
 அந்தரத் திழிந்து வந்து
 ஐந்து மந்திரம் அழுத்தினாய் என்னெஞ்சில்
 அரகரா சிவசிவா
 ஐவகையாலுனைத் தொழுது அறுகாலமுனைப்
 போற்றவைத்த
 ஐந்தெழுத்தாய் நின்றாடும் ஆலவாயரனேஎனைக்
 கண்பாருமையா.
96. செம்பொன் மேனிச்செல்வா செங்கமலர் பொற்பாதம்
 அவனியிற் செய்து
 அம்பொன்பாதம் அளித்து ஆனந்த வனத்தில்
 அமர்த்தி யாண்டானாய்
 வம்பனேற்கு வந்தவரமே வாழும்நெறி கூட்டிய
 கருணை வள்ளலே
 செம்பொன் பள்ளிச்சீருடையானே சிவனேயெனைக்
 கண்பாருமையா.
97. உள்ளங்களிக்கக் கண்டுகண்டு கண்களிக்க கடையேனை
 உய்யக்கொள
 வெள்ளம்வாழ் விரிசடையானே வேதந் தந்தெனை
 வாங்கினாயென்
 கள்ளமில்லாக் கரசேவை கொண்டாய் கள்ளவிழ்
 கொன்றை சூடியே
 கொள்ளம்புதூர் மேவிய கோமளமேயெனைக்
 கண்பாருமையா.
98. பெருந்துறையாய் வந்துஎனைப் பெரும்பிச்சு செய்த
 பேணுதுறையேநின்
 திருப்பாதம் நெஞ்சில் நின்றியூர்செய்து நித்தலுந்
 தேடுந் துறையாய் நின்று
 மருக்கொழுந்து மகிழும் மலரகிதரே முட்டிலா
 அன்பு செயவைத்தாய்
 திருக்கழக் குன்றஞ்சேர் திரிலோகநாதனே எனைக்
 கண்பாருமையா.

99. அன்பினால் அடியேனை அழைத்து அருள்மிகு
 மழையால் எனைவர்ஷித்து
 என்பெலா முருக்கி எளியேனை ஏன்றுகொண்டாய்
 அடிமையாகவே
 புன்புலால் யாக்கை யுயிர்கொண்டு ஆன்மபோதம்
 நீக்கிப் புணையெனப்
 பொன்னடிபற்றிப் போற்றி என்று ஓலமிடுவேனைக்
 கண்பாருமையா.
100. திருவருளாலடியேனை அடிமையாக்கி ஆன்மபோதம்
 நீக்கிய ஆன்மநாதனே போற்றி
 கருவினைமாளக் கமலபாதந் தந்தெனை யாண்ட
 கருணாகரனே போற்றி
 இருவினைநீக்கும் நீறும் ஐந்தெழுத்தும் தந்த
 இன்பமலையே போற்றி
 திருஆலவாய் ஆச்சிரமம் அமர்ந்த ஆலவாய்ச்
 சொக்கநாதனே போற்றி போற்றி.

சிவம் சிவம்

முற்றும்.

